

Wiiwanto- ja Mitanto=Doppi,

eli

Wiiwojen, Pintojen ja Tägttiöiden wiiwaa-
minen ja mittaaminen.

Sunnuntai-, maanwiljelys- ja kansa-koulujen tarpeeksi.

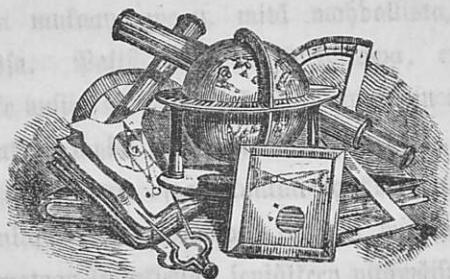
Suomentanut

E. J. Blom.

Lugeshama.

Wiiipurin Suomalaisen Kirjallisuus-Seuran kustantama.

Toinen painos.

Wiiipurissa,

R. U. Zilliacus'en kirjapainossa, 1867.

Wissenschaftliche und praktische

Wissenschaften, Philosophie in Geschichte und
Kunst in ihrer Entwicklung.

Verfasser: Hermann Gunkel, Professor an der Universität Göttingen.

1877. 177 S.

Verlag

W. V. Debes, Leipzig, 1877.

Alkulause.

Soweliain keino vasta-alkajalle selittää mitanto-
alkeita on tosin Wiiwanto. Kun oppilas taitaa wiiwata
mitannollisen kuvion, niin selkenee jo siitä hänen tajunsa
paljo paremmin asiaa käsittämään, kuin waan määritys-
ten sullomalla muistiin. Tämä oppikirja on sentähden
jaettu kahteen osaan, joista edellinen sisältää silmämaa-
rin ja käsiwaralta wiivaamisen opin (Wiiwanto-
opin) ja jälkimäinen Mitanto=opin.

Edellisen osan käytännössä on olletiki muistettava,
että siinä annetut neuvot kuvioita wiiwata ovat aivo-
tut, joka ainoa, neuvojan korkeesti luettavaksi oppilaan
wiiwatesja. Niihin liitetyt kuvaukset ikään kuin ojen-
tavat mitä wäärin lienee tehty eli ymmärretty. Opet-
tajan tulee katsoa, että kuvioita ei alati wiiwata ku-
wausten mukaan, waan, mitä mahdollista, vaihetellen
eritiloisja. Paitsi sitä on katsottawa, ett'ei oppilas
puuttuko uusiin wiiwanto=kokeisiin, ennenkuin edelliset luon-
nistuwat ja myös owat ymmärretyt.

Jälkimäiseen osaan kuuluu jo koneinen wiiwanto,
s. o. mitannollisten kuvioin koneilla wiivaaminen. En-
sin wiiwataan lyijykseällä; senjälkeen pitäväisyyden wuoksi,
lyijyswiivat läkällä eli muulla muusteella. Tämänlaatui-
seen wiiwantoon tarvitaan, paitsi tavallista wiiwainta

(linjaalia), seuraavat koneet: 1=ksi Harppi eli sirkkeli, jonka yhdesjäsä kylesjäsä on kolo, josta teräs-kären voi irvoittaa ja sen siaan panna lyjyys= eli muun kären, ja 2=ksi Piirustin, suorien viivain vetämiseksi musteella. Molemmat nämät löytyvät tavallisessa viivanto=kotelossaja.

Koppupuolella jälkimäistä osaa on muutamissa paino= koin semmoinen todistus laininlyöty, joka perustaitse kirjain tarkoitusta ulompiin toteihin.

Näin lausuu tästä kirjasta kirjain itse tekiä G. W.

Lagerhamn. Suomentajan tulee waan sanoa, että harvas halunsa omistaa jos vähintäkin tieteellistä hyötyä armahan maamme sekä kielelle että kansalle, on wetännyt hänet tähän outoon yritykseen. Ehkä tie ei ole warjin raiwaamaton, on yhtähywin kieleemme uutuus tieteellisissä asioissa kyllä tunturua, näkyäksensä jo tässä kirjassa. Mitä uutta tässä tavattaneen, siitä voi tosin olla erimielensä kullaki. *) Tohtinen toki sanoa, sen tehneeni asiaa tarkasti mietittyä. Itse käännöksen olen kokenut saada, niinkuin koulukirjan tulisi olla, semminki selwän ja sujuwan. Lienenkö näissä onnistunut wai en, sen arwatoot asianymmärtävämmät. Minulle on kyllä, että olen saanut Sjänmaamme alttarille minäki puolestani panna nöyrän, ehkä vähäarwoisen, lahjani.

*) Tässä toisessa painoksessa hylättyt entiset nimisanat ovat sulku=merkkien wäliin säilytetyt. Kielen=korjaajan muist.

M i m i - j a n a s t o .

- Alla (pinta- ja kuutio=), innehåll. Koneinen, mekanisk.
 Afema, bas. Kortto, höjd (i en figur).
 Epätäs, trapezium. Kulma, vinkel.
 Epäsitruinen, oliksidig. Kutwata, afrita.
 Efine, object, föremål. Kutwio, figur.
 Galtastia, diagonal. Kuutio, kub.
 Harppi (piiritin), cirkelinstrument. Kuutio-ala, kubik-innehåll.
 Jänne, chorda. Kylfi, vinkelben.
 Kaari, (eirkel)båge. Kymmenpysäliffö, decimal-skala.
 Kaatwa, modell. Kärfi, spets.
 Kappale, kropp. Köhrhwiitwa, kroklinie.
 Kartio (pyörö=suippo, feili), kon. Lappein, i fasad.
 Kartion-kanta (kartioleiffaama), stympad kon. Liuösta, skifwa.
 Katjanta=oppi, perspektivlära. Lohfare (leiffale), sektor.
 Kehä (piiri), periferi. Lohfo (kanta), segment.
 Kertatwa, sammansatt, komplicerad. Lhjijhs, blyerts.
 Keske, keskipiste (napa), medelpunkt i cirkeln. Mitanto=oppi, geometri.
 Keskeiskulma, medelpunktsvinkel. Mitannollinen, geometrisk.
 Keskiö, diameter. Mittataari, astrolabium.
 Kirjain, bokstaf. Mufainen, likformig.
 Kiwettää, stenlägga. Muodoötua, antaga form.
 Kohtisuora, vinkelrät. Muotoinen (moinen), likformig.
 Kolmio, triangel. Muuste, tusch (bläck).
 Kotelo, hylsa, bestick. Muutin, transportör.
 Kone, instrument. Määrityö, definition.
Napa, medelpunkt i en ellips.
Neliöskulma, fyrhörning.
Neliö, qvadrat.
(Neliön, i qvadrat.)

- Nolla (tyhjyyttä), noll.
 Numero (laskin), siffrä.
 Osuus (osamäärä), quot.
 Pallo, sfer.
 Paritoim, udda.
 Piirustin, dragstift.
 Piikku=viivä (piirto=viivä),
 prickad linie.
 Piikku (piiruste), prick.
 Piikku=viivä (piirustaa), ut-
 pricka.
 Pinta, yta.
 Pinta=ala, arealinnehäll.
 Pistä, punkt.
 Poikkiviivä, tvärlinie.
 Pyhäälä (aste), grad.
 Pyhääläliusta, gradskifva.
 Pyhäälämerkki (piirite), grad-
 tecken.
 Pyöhtysuora, lodrät.
 Päätepiste, ändpunkt.
 Rahti, gran.
 Rajata, begränsa.
 Reunata, omgifva (en vinkel).
 Ristikulma, vertikalvinkel.
 Samasteineinen (samanapainen),
 koncentrisk.
 Sijoittaa, inskrifva.
 Sisäkulma, inre vinkel.
 Sisäältä, innehålla.
 Sivuta, =uan, tangera.
 Sivuja, tangent.
- Soitto, ellips.
 Suhteinen (verrannollinen), pro-
 portional.
 Suippo (särmä=kartio), pyra-
 mid.
 Suora, rät.
 Suorakaide, rektangel.
 Suorakaiteinen särmiö, rätvink-
 lig parallelipiped.
 Supistunut (kuvio), (figur) i
 förkortning.
 Suunnissa, parallelogram.
 Suuntainen, parallel.
 Särjin, i profil.
 Säde, radie.
 Säihkö, säihköpiste (terä), bränn-
 punkt i en ellips.
 Särmiö, prisma.
 Särmä, kant.
 Säännöllinen, regelbunden.
 Säännötoim, oregelbunden.
 Tahto, sidoyta.
 Tasan, i plan.
 Tasanjuohtava, jennlöpande,
 parallel.
 Tasapinta, plan.
 Tavallinen mitta (tauppa=eli-
 työ=mitta), verkmaßt.
 Tavallinen tuuma (tefotuuma),
 verktum.
 Teliö (tulio), cylinder.
 Terävä, spetsig.

Tilawa, solid.	Wiitwanto=fotelo, ritbestick.
Tulo, produkt.	Wiitwata, rita.
Tulontekijä, faktor.	Wino, sned.
Tulsi, trubbig.	Winoakaide, rhomboid.
Tänssi lufu, helt tal.	Wiononeliö (tasawino), rhomb.
Tänttiö, kropp, solid figur.	Wuolete, skifwa.
Ulkofulma, yttre vinkel.	Wuorofulma, alternat-vinkel.
Waatafuora, vägrät.	Whtäfulmainen (tasafulmainen), likvinklig.
Waastaffainen, motstående.	Whtähyllinen (tasahyllinen), lik- bent.
Waastafulma, d:o vinkel.	Whtäsiwuiuen (tasasiwuiuen), lik- sidig.
Werho=faatwa, modell af solida figurens utbredda sidor.	Wtöpuolinen, enkel.
Werhottaa, tapetsera.	Wmphrä (pöörö), cirkel (fig.).
Werrannollinen, analog.	Wmphrä=rengas, cirkelring.
Werranto=laästu, proportions- räkning.	Wmpärhös, omkrets, perime- ter.
Wiitwa, linie.	Wmpäröidä, omskrifwa.
Wiitwain, lineal.	
Wiitwanto, linearteckning.	

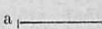
L. Wiitwain ja kulmien (vinkel) wiitwauksesta.

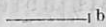
1. Seodetaan waatafuora eli waastaffainen wiiuan (horizontal-linies) wäkemmelta oikalle. (Kun 1).
Suora kulwa, jonka kumpi pätepiste on wiiuan toisella puolella waatafuoralla, (tasapainoisen waastaffain eli toisen puolan kulwaan)

Wiiwanto=Oppi.

Silmämäärin käsiwaralta wiivaaminen.

Ennen ruvettuanfa warfinaiseen wiivaamiseen tottufoon waſta-alkaja wetämään joffiki fuoria wiitvoja (linea) seuraa-
wiin fuuntiin:

a. Waſemmalta oikealle, a

b. Oikealta waſemmalle, b

c. Yläältä alaſ, c

d. Alaalta ylöſ, d

e. Waſemmalle alaſpäin, e

f. Oikealle ylöſpäin, f

g. Oikealle alaſpäin, g

h. Waſemmalle ylöſpäin, h

Tähän itseänſä taituuttaiſſa pitää hänen enſikſi oppia tar-
kaſti eroittamaan, mitä milläkin näiſtä fuunnista merkitään; ſen-
jälkeen ſelittäköön opettaja, mikä ſuora wiitwa (rät linea) on
ſ. o. ſemmoinen, joka, aina ſaman fuuntanſa pitäwä, ei mihin-
tään muttiſtu.

I. Wiiwain ja fulmain (vinkel) wiivaamiſeſta.

1. Wedetään waakaſuora eli waakataſainen wiiva
(horizontal-linea) waſemmalta oikealle. (Kuv. 1).

Suora wiitwa, jonka kumpiki päätepiſte on yhtä korkealla,
kufjataan waakaſuoraksi, (taſapainoiſen waakafelän eli weden
pinnan mukaan). Kuv. 1.

Muist. Suoria viivoja käsitvaralta vetäessä on vaarinotettava, että viivan sekä alku- että päätepiiste (punkt) ensin merkitään, ja että sitten vetäessä filmä alati tähtää sitä pistettä, kuhn viiva, on vedettävä.

2. Vedetään vaakasuora viiva oikealta vasemmalle. (Kuv. 1).

3. Vedetään pystysuora (lodrät, perpendikulär) viiva alaspäin. (Kuv. 2). R. 2.

Suora viiva, jonka toinen päätepiiste on suoraan toisensa alla, kutsutaan pystysuoraksi (eli luotisuoraksi, riippuvan luotistiman mukaan).

4. Vedetään pystysuora viiva ylöspäin. (Kuv. 2).

5. Vedetään vino viiva vasemmalle alaspäin. (Kuv. 3). R. 3.

Suora viiva, joka ei ole pysty- eikä vaakasuora,

on vino. R. 4.

6. Vedetään vino viiva oikealle ylöspäin. (Kuv. 3).

7. Vedetään vino viiva oikealle alaspäin. (Kuv. 4).

8. Vedetään vino viiva vasemmalle ylöspäin. (R. 4).

9. Pitennetään annettu suora viiva kummalle puolen tahansa. (Kuv. 5. a.) Kuv. 5. a.

Tässä tarkatkoon filmä pitkin annettua viivaa, joka sitten ajatuksessa jatketaan mihin asti tahansa; senjälkeen merkitään pisteellä se paikka, johon filmä pysähtyi; tätä pistettä kohden vedetään nyt viiva edespäin.

10. Vedetään murtoviiva (bruten linea). (Kuv. 5. b.) Kuv. 5. b.

Murtoviivaksi sanotaan sitä viivaa, joka on yhdistetty useammista suorista, erisuuntaisista vii-

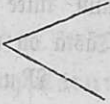

woista. Ensin merkitään viitwojen päätepiisteet, jotka sitten yhdistetään murtoviivaksi.

11. Vedetään köyryviiva (kroklinea). (Kuv. 6).

Köyryksi kutsutaan sitä viitvaa, joka on yleensä niin mutkistuva, ettei yksikään osa siitä ole oikein suora.

12. Viivataan kulma*) (vinkel). (Kuv. 7).

Vedä suora viitva mihin suuntaan hyvänsä ja aseta sen yhteen päätepiisteeseen suora viitva, joka ensimmäisen kanssa ei ole yhtä- eikä toiseen vastasuuntainenkaan. Näiden viitwain välialueema sanotaan kulmaksi; itse viitvat kulman kyliksi (sida) ja piste, jossa ne yhtyvät, kulmapiisteeksi eli kulman käräksi (spets).

13. Viivataan kulma, joka on annettua suurempi, ja toinen, joka on pienempi. (Kuv. 8, 9, 10).

Viivaa kulma (K. 9), jonka kyljet tekevät laajemman alueeman, kuin annetun (K. 8) kyljet, niin on se kulma annettua suurempi. Viivaa sitten kulma (K. 10), jonka kyljet tekevät kaidemman alueeman, kuin annetun kyljet, niin se on annettua pienempi.

Muist. Kylkien pitentämisellä kulmat eivät suurene.

14. Vedetään vaakasuora ja pystysuora viiva niin että tekevät kulman. (Kuv. 11, 12, 13, 14).

Sen woipi tehdä neljällä eri tavalla:

- a) Vedä vaakasuora viiva ja sitten pystysuora viiva sen oikeasta päätepiisteestä ylöspäin
 b) — — vasemmasta — — — —
 c) — — oikeasta — — — — alaspäin
 d) — — vasemmasta — — — —

*) Tässä on ainoastaan puhe suoraviivaisista kulmista j. o. jemmioisista, joita suorat viivat reunavat.

Kulmat, jotka näin syntyvät, sanotaan suoriksi, ja samate kaikki muut niiden kokoiset.

15. Vetetaan winowiiwan päätepisteeseen suora kulma, (s. o. sen kulman kokoinen, kun pystysuora viiva tekee vaakasuoraa vastaan). (Kuv. 15).

Bedä annetun viivan päätepisteestä toinen suora viitva niin, että molemmat kohtaavat toisensa siihen mukaan, kuin waaka- ja pystysuora keskenänsä. Jos sitten wäänät taulun eli paperin niin, että yksi viitva seisoo pystysuorana, niin tulee toinenkin samalla kertaa vaakasuoraksi. Tästä on nähtävä, että se on suora kulma.

Kuv. 15.

Muist. Jos kaksi viivaa keskenänsä tekevät suoran kulman, niin sanotaan ne olevan toinen toistansa vastaan kohtisuorat.

16. Vedetään eräästä pisteestä, joka on vaakasuoralla viivalla, kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 16).

Bedä annetusta pisteestä pystysuora viitva yhdessä eli alaspäin, niin tekee se vaakasuoran kanssa kaksi suoraa kulmaa.

Muist. Jos tämä pystysuora viitva pitennetään myös toisapään, niin saadaan taas kaksi suoraa kulmaa.

17. Vedetään eräästä pisteestä, joka on annetulla winowiiwalla, kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 17).

Bedä annetusta pisteestä suora viitva niin, että se kohtaa ensimmäisen winowiiwan siihen mukaan, kuin waaka- ja pystysuora keskenänsä.

Kuv. 17.

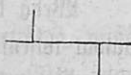
Muist. Jos tämä viitva pitennetään myös toisapään, niin saadaan, samate kuin N:rossa 16, neljä suoraa kulmaa.

18. Vedetään, vaakasuoran viivan ulkopuo-
lella annetusta pisteestä, kohtisuora viiva sitä
vastaan.

Vedä annetusta pisteestä pystysuora viiva alaspäin, jos
piste on vaakasuoran yläpuolella; mutta ylöspäin, jos on ala-
puolella. (Kuv. 18).

Muist. Jos annettu piste olisi etempänä
oikealle eli vasemmalle puolelle, kuin vaakasuora
viiva ulottuu, niin pitää vaakasuora viiva sinne-
päin pitennettämän siksi, että viivat yhtyvät.

Kuv. 18.

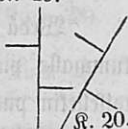

Tämä on muistettava myös R:roissa 19 ja 20.

19. Vedetään, eräästä pisteestä pystysuoran
viivan ulkopuolella, kohtisuora viiva sitä
vastaan. (Kuv. 19).

R. 19.

20. Vedetään, eräästä pisteestä vino-
viivan ulkopuolella, kohtisuora
viiva sitä vastaan. (Kuv. 20).

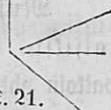

21. Viivataan tylsä kulma (trubbig vinkel). (R. 21).

Viivaa ensin suora kulma ja sitten toinen sitä suurempi.
Tämä kulma, joka on suoraa suurempi, kutsutaan tylsäksi (laa-
jakki). (Kuv. 21).

22. Viivataan terävä kulma (spetsig
vinkel). (Kuv. 22).

R. 22.

Viivaa ensin suora kulma ja sitten toinen sitä
pienempi. Tämä kulma, joka on suoraa pienempi, kutsutaan
teräväksi eli teräkulmaksi (kaidakki).

Muist. Tylsät ja terävät kulmat sanotaan, yhteisellä ni-
mellä, vinokulmiksi.

23. Asetetaan annettuun pisteeseen, joka on suoralla

wiivalla, toinen suora wiiva, joka ensimmäisen kanssa tekee tyljän eli terävän kulman. (Kuv. 23).

Mikä annettuun pisteesen suora wiiva, joka ei ole ensimmäistä vastaan kohtisuora; silloin tulee toiselle puolelle tylsä ja toiselle terävä kulma.

Kuv. 23.

24. Wiivataan ristikulmat. (Kuv. 24).

Mikä kaksi suoraa wiivaa, jotka leikkaavat toisensa kuinka hywänsä. Näin syntyneestä neljästä kulmasta nimitetään ne, jotka ovat vastapäin (vastapäiset), ristikulmiksi.

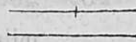
Kuv. 24.

25. Vedetään vaakasuoran wiivan ulkopuolella annetun pisteen läpitse toinen sen kanssa tasanjuoksewa wiiva. (Kuv. 25).

Mikä annetusta pisteestä vaakasuora wiiva kummalle puolen tahansa ja pitennä sama wiiva toisellekin puolelle.

Kuv. 25.

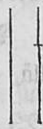

Muist. 1. Muuska vedettäköön wiiva tällä keinoin; mutta senjälkeen pitää se vedettämän yhtä haatawa niin muodoin, että vähän oikealle eli vasemmalle puolelle tätä pistettä walitaan piste sellaiseen paikkaan, että jos siitä vedetään vaakasuora wiiva, se tulee juoksemaan annetun pisteen läpitse.

Muist. 2. Tasanjuoksewat wiivat kutsutaan myöös suuntaiksi. Semmoiset wiivat eivät koskaan yhdy, ja ovat kaikin paikoin yhtä etäällä toisistaan.

26. Vedetään pystysuoran wiivan ulkopuolella annetun pisteen läpitse toinen sen kanssa tasanjuoksewa wiiva. (Kuv. 26).

Wiiva vedetään annetusta pisteestä aluksi pystysuorin ylös ja alaspäin. Sittenkin tehdään samate, kuin edellisessä muist. sanottiin.

27. Wedetään ulkopuolella winoviivaa annetun pisteen läpitse sen kanssa tasanjuoksewa wiiva. (K. 27).

Alusfa tehdään tämä sillä tapaa, että annetu-
 tusta pisteestä ensin yhdelle puolelle ja sitten toiselle
 wedetään suora wiiva, joka kaikin paikoin on yhtä
 etäällä annetuista winoviivasta. Senjälkeen tottu-
 foon oppilas yhtä haawaa wetämään waaditun wii-
 wan, niinkuin N:roissa 25 ja 26 muistutettiin.

Kuv. 27.

Muist. Piste, jonka läpitse wiiva on wedettävä, pitää
 alusfa otettaman liiti annettua winoviivaa, mutta sitten aina
 etempänä ja etempänä siitä.

II. Wiivain ja kulmain jakamisesta.

28. Jaetaan waakasuoja wiiva kahdia. (Kuv. 28).

Muist. Tässä ja seuraavissa kokeissa, aina
 N:roon 37, wiivat eivät alusfa ole otettawat
 liian pitkät, sillä ne ovat waikemmat silmämäärin arwata.

Kuv. 28.

29. Jaetaan waakasuoja wiiva neljään yhdenpitui-
 seen osaan. (Kuv. 29).

Wiiva jaetaan ensin kahdia; sitten
 kumpiki puolisko taas kahdia.

Kuv. 29.

30. Jaetaan waakasuoja wiiva kolmeen yhdenpitui-
 seen osaan. (Kuv. 30).

Ensin katkaistaan wiivain yhdestä
 päästä niin suuri osa, kuin silmämää-
 rällä arwataan puolet jälellä olevasta; tämä jääpä jaetaan
 sitten kahdia.

Kuv. 30.

31. Jaetaan waakasuoja wiiva kuuteen yhdenpitui-
 seen osaan. (Kuv. 31).

Wiiva jaetaan ensin kahtia; sitten kumpiki puolisko kolmeen yhdenpituiseseen osaan.

Kuv. 31.

32. Jaetaan pystysuora wiiva kahteen, neljään, kolmeen, kuuteen, yhdenpituiseseen osaan. (Kuv. 32).

Kuv. 32.

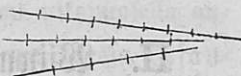

33. Jaetaan suora wiiva, minsuuntainen hywänjä, wiiteen, seitsemään, yhdeksään eli useampaan yhdenpituiseseen osaan. (Kuv. 33).

Jos osien luku on paritoin (niin-

Kuv. 33.

kuin 3, 5, 7, 9, j. n. e.) tehdään N:o 30:nen jälkeen.

34. Jos on kaksi eripituista suoraa wiivaa, niin leikataan pitemmästä osa, joka on lyhyemmän pituinen. (K. 34).

Kuv. 34.

Jos wiivat ovat tasanjuoksivat ja niin asetetut, että niiden alkupisteet ovat toinen toisensa tasalla, katkaistaan pitempi wiiva lyhyemmän päätepisteen kohdalla. Totuttua wiivoja näin määräälemään, ruvetaan samate leikkaamaan toisiksi asetettuja wiivoja.

35. Vedetään annetusta pisteestä ja annettuun suuntaan suora wiiva, joka on toisen pituinen. (K. 35).

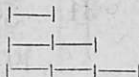
Vedä annetusta pisteestä annettuun suuntaan suora wiiva, joka on annettua pitempi; leikkaa sitten pitemmästä osa, joka on lyhyemmän pituinen.

Kuv. 35.

36. Vedetään annetusta pisteestä ja annettuun suuntaan suora wiiva, joka

Kuv. 36.

on kaksi, kolme j. n. e. kertaa pitempi annettua viivaa *). (Kuv. 36).

37. Jaetaan annettu kulma kahdella. (Kuv. 37).

Käsi pistee mihin tahansa kulman yhdelle kielelle ja toinen toiselle yhtä etäälle kulman kärjestä; yhdistä pistee suoralla pilkku-viivalla (piirtoviivalla); ja tämä kahdella ja vedä kulman kärjestä suora viiva jakopisteeksi. Sillä tapaa halaistaan kulma kahdeksi, jotka, ollen yhtä aukeemata, myös ovat yhtä suuret.

Kuv. 37.

Muist. Kulmia useamman kerran näin halaista voi pisen tehdä apuviivattaki.

38. Jaetaan annettu kulma neljään yhtä suureen osaan. (Kuv. 38).

Kuv. 38.

Ja'a kulma ensin kahdella ja sitten kumpiki puolisko taas kahdella.

39. Jaetaan annettu kulma kolmeen yhtä suureen osaan. (Kuv. 39).

Kuv. 39.

Vedä silmämäärällä suora viiva, joka jakaa kulman sillä tapaa, että toinen kulman osa on kahdella suurempi toista; ja'a sitten suurempi näistä kahdella.

Muist. Kulmaa ei käy jakaminen kolmeen osaan sillä keinon, kuin N:roissa 37 näytettiin.

40. Mjetetaan annetun pisteen ympärille kahdeksan yhtä suurta kulmaa. (Kuv. 40).

- Vedä ensin annetun pisteen läpitse kaksi keskenänsä kohtisuoraa viivaa, niin saat neljä yhdenkokoista kulmaa; vedä sitten

*) Totuttaa oppilasta näissä kokeissa warmemmin arvaamaan kappalten pituuden, leveyden j. n. e. sopii taulun reunaan tehdä kortteihin ja tuumiin jaettu kynnäri-mitta, jonka jälkeen hän saapi opetella vetämään viivoja, kahden, kolmen korttelin pituisia j. n. e. Pitävyyden ja tarkkuuden vuoksi maalattakoon mitta.

suoria viivoja, jotta halkaisewat kaksi toistansa
liikintä kulmaa, ja pitennä jakoviivat toiselleki puo-
lelle, niin saat kahdeksan yhdenkokoista kulmaa an-
netun pisteen ympärille.

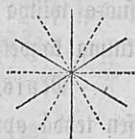
Kuv. 40.

41. Asetetaan annetun pisteen ympärille kuusi yhtä
suurta kulmaa. (Kuv. 41).

Wedä annetun pisteen läpitse kaksi keskenänsä
kohtisuoraa viivaa, niin saat neljä yhdenkokoista
kulmaa; ja' a kaksi toistansa liikintä kulmaa kolmeen
yhtä suureen osaan ja pitennä jakoviivat toiselleki
puolelle, niin saat kaksitoista yhdenkokoista kulmaa;
pyyhki sitten pois joka toinen viiva, niin jääpi kuusi yhdenko-
koista kulmaa asetettuna annetun pisteen ympärille.

Kuv. 41.

Muist. 1. Jos pyyhittää vielä pois joka toinen kulman
kylki, niin saadaan kolme yhdenkokoista kulmaa.

Muist. 2. Näihin kokeihin tarkemmin totuttuansa woipi
heti annetun pisteen ympärille asettaa kolme yhdenkokoista kulmaa,
ja sitten pitentää kaikki kulma-*ky*let toiselleki puolelle, jolloin saa-
daan ne waaditut kuusi yhdenkokoista kulmaa.

42. Asetetaan annetun pisteen ympärille
viisi yhtä suurta kulmaa. (Kuv. 42).

Kuv. 42.

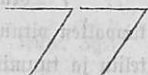
Tehdään silmämäärältä ilman apuviivoita;
waan waatii pitkällistä harjoittamista.

43. Wiivataan kulma, joka on toisen annetun ko-
koinen. (Kuv. 43).

Mussa wiivataan kulmia samaan tiloitukseen,
kuin annettui, jolloin kumpiki uuden kulman *ky*listä
tulee tasan juoksemaan tätä vastaawan annetun
kulman *ky*len kanssa. Senjälkeen woipi wiivata
mihin tilaan *hy*wänsä.

Kuv. 43.

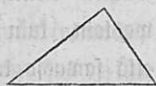

III. Suoraviivaisten kuvioiden (figur) viivaamisesta. *)

44. Viivataan kolmio (kolmiiviivainen kuvio, kolmiiviivakäs, triangel). (Kuv. 44).

Bedä suora viiva ja asetä sen yhteen päätepisteeseen kulma; yhdistä sitten kulmavälkien irtaat **) päätepisteet suoralla viivalla. Tila, joka suljetaan näillä kolmella viivalla, kutsutaan kolmioksi, ja ne kolme viivaa sen sivuiksi.

Kuv. 44.

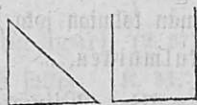

Muist. Jokainen kolmio on kolmiiviivainen ja kolmiikulmainen.

45. Viivataan suorakulmainen (rätvinklig) kolmio. (Kuv. 45).

Bedä suora viiva; asetä sen yhteen päätepisteeseen kulma, joka on suora, ja yhdistä välkien irtaat päätepisteet suoralla viivalla. Näin saatu kolmio sanotaan suorakulmaiseksi, sentähden, että sen yksi kulma on suora.

Kuv. 45.

Muist. Kolmiolla ei voi olla useampi, kuin yksi suora kulma; sillä jos vedetään suora viiva ja sen kumpaiseenkin päätepisteeseen asetetaan kohtisuora viiva, niin siitä ei koskaan kolmiota synny, sillä ne kaksi viivaa eivät ikäänänsä yhdy, vaan tulevat tasanjuokseviksi.

46. Viivataan tylsäkulmainen (trubbvinklig) kolmio. (Kuv. 46).

*) Suoraviivainen kuvio on jokainen tila, joka suljetaan suorilla viivoilla.

**) Viivan päätepiste on irras, jos se ei satu toiseen viivaan.

Wedä suora viitwa; afeta sen yhteen pääte-
pisteesen tylsä kulma, ja yhdistä tyhkien irtaat
päätepiisteet suoralla viitwalla. Näin saatu kolmio
kutsutaan tylsäkulmaiseksi, sentähden, että sen
yhki kulma on tylsä.

Kuw. 46.

Muist. Kolmiolla ei woi olla kuin yksi tylsä kulma, sillä
muuten eteneisi etenemistään kolmion kaksi sivua toisistansa, sitä
vastoin, kuin niiden pitäisi lähestyä. Ynnä sen huomaretään,
että samassa kolmiossa ei saata olla tylsä ja suora kulma.

47. Wiivataan teräväkulmainen (spetsvinklig)
kolmio. (Kuw. 47).

Wedä suora viitwa; afeta sen yhteen pääte-
pisteesen terävä kulma ja wedä yhden kulmakylen
irtaasta päätepiisteestä suora viitwa semmoiseen
suuntaan toista tyhkeä vastaan, että kumpiki, tä-
män viitwan tehtävä, kolmion kulma tulee myös teräväksi. Tä-
män kolmion joka kulma on siis terävä, josta nimensäki terävä-
kulmainen.

Kuw. 47.

48. Wiivataan yhtäsiwuinen (tasasiwuinen, lik-
sidig) kolmio. (Kuw. 48).

Wedä suora viitwa ja ja'a se kahtia; pil-
kutse sitten jakopiisteestä kohtisuora viitwa; pane
sitten piste yhtä etäälle ensiksi wedetyn viitwan
päätepiisteistä, kuin ensi viitwa on pitkä. Yhdistä
näin saatu piste ensi viitwan päätepiisteiden kanssa.

Kuw. 48.

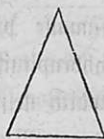
Näin viitwatun kolmion kaikki kolme sivua ovat yhden-
pituiset, jonka vuoksi se kutsutaan yhtäsiwuiseksi (tasasiwuiseksi).

Muist. Joka yhtäsiwuinen kolmio on myös terävä-
kulmainen.

49. Wiivataan yhtäkyllinen (tasakyllinen, likbent)
kolmio. (Kuw. 49).

Bedä suora wiitwa; asetä sen yhteen päätepi-
teesen kulma; te'e molemmat kulmahylt yhdenpituisiksi
ja yhdistä niiden irtaat päätepiisteet suoralla wiitwalla.
Näin saadun kolmion kaikki hyltää owat yhdenpituiset,
josta se sanotaan yhtähylliseksi, sentähden, että ne
molemmat yhdenpituiset sivut owat ikään kuin hylkinä yhdelle kol-
mion kullmalle.

Kuw. 49.

Muist. Jos näiden yhdenpituisiin hyltien wälikulma teh-
dään suora, niin on kolmio myös suorakulmainen; jos hylsä,
niin hylsäkulmainen; jos teräwä, niin teräwäkulmainen.

50. Wiitwataan epäsiwuiainen (oliksidig) kol-
mio. (Kuw. 50). Kuw. 50.

Wiitwaa kolmio, jonka ei hyltäään sivu ole
toisensa pituinen.

Muist. Epäsivuiset kolmiot woiwat olla suora-, hylsä-
eli teräwäkulmaiset.

51. Wiitwataan nelisiwukas (fyrssidig figur). (K. 51).

Bedä neljä suoraa wiitwaa niin, että sulke-
wat tilan; tämä tila kutsutaan nelisiwukkaaksi eli
nelisiwuiseksi kukioksi.

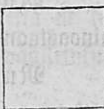
K. 51.

52. Wiitwataan neliö (qadrat). (Kuw. 52).

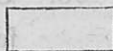
Bedä suora wiitwa ja asetä sen molempaan
päätepiisteeseen, samalle puolen, kohtisuora wiitwa; te'e
ne kumpiti ensi wiitwan pituisiksi ja yhdistä niiden
irtaat päätepiisteet suoralla wiitwalla. Näin saatu
nelisiwukas kutsutaan neliöksi.

Kuw. 52.

Muist. Neliön kaikki sivut owat yhdenpituiset ja kaikki
kulmat suorat.

53. Wiitwataan suorakaide (rectan-
gel). (Kuw. 53). Kuw. 53.

Wedä suora wiitwa ja asetä sen molempaan päätepiiteesen, samalle puolelle, kohtisuora wiitwa; te'e ne molemmat keskenänsä yhdenpituisiksi ja yhdistä niiden irtaat päätepiiteet. Näin wiitwattu nelisiwukas on suorakaide.

Muist. Suorakaiteen joka kulma on suora, waan ainoastaan wastasiwut yhdenpituiset.

54. Wiitataan winoneliö (tasawino, rhomb). (Kuw. 54). Kuw. 54.

Wedä suora wiitwa ja sen päätepiiteistä samalle puolen tasanjuoksewat wiitwat, mutta ei kohtisuorin ensimmäistä vastaan; te'e kumpiki tasanjuoksewa wiitwa ensimmäisen pituisiksi ja yhdistä ne irtaat päätepiiteet. Tällä tavoin saatu nelisiwukas kutsutaan winoneliöksi.

Muist. Winoneliön kaikki iwut ovat yhdenpituiset, waan ei yksikään kulma suora.

55. Wiitataan winokaide (rhomboid). (Kuw. 55).

Wedä suora wiitwa, ja sen päätepiiteistä samalle puolen tasanjuoksewat wiitwat, mutta ei kohtisuorin ensimmäistä vastaan; te'e ne molemmat tasanjuoksewat wiitwat yhdenpituisiksi keskenänsä ja yhdistä niiden irtaat päätepiiteet. Näin saatu nelisiwukas sanotaan winokaitteeksi.

Muist. 1. Winokaitteesä ei ole yksikään kulma suora ja ainoastaan wastasiwut yhdenpituiset.

Muist. 2. Neliöt, suorakaiteet, winoneliöt ja winokaitteet kutsutaan yhteisellä nimellä suunnikkaitiksi (parallelogrammer) sentähden, että niiden wastasiwut ovat suuntaiset (tasanjuoksewat). Neliöt ja suorakaiteet ovat suorakulmaisia, mutta winoneliöt ja winokaitteet winokulmaisia suunnikkaita.

56. Wedetään halkaisia (diagonal) annettuun suunnikkaasen. (Kuw. 56).

Wedä suora viitwa, jota yhdistää suunnit-
kaan kaksi vastakulmaa; tämä suora viitwa kutsu-
taan halkaisiaksi.

Kuv. 56.

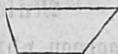

Muist. Kuhunki suunnikkaasen woipi wetää kaksi halkaisiaa.

57. Wiivataan epäkärs (trapezium). (Kuv. 57).

Wiivaa nelisivukas, jolla ei ole molemmat
sivuparit tasanjuoksevia. Semmoinen nelisivukas
kutsutaan epäkärsiksi.

Kuv. 57.

58. Wiivataan viisisivukas (femsidig
figur). (Kuv. 58).

Kuv. 58.

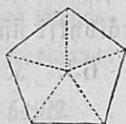
Wedä viisi suoraa viitwaa niin, että sulkevat
tilan; tämä tila kutsutaan viisisivukkaaksi.

59. Wiivataan säännöllinen viisisivukas. (Kuv. 59).

Ota piste kussa hlvänsä ja pilkutte sen
ympäriille viisi yhdenkokoista kulmaa; te'e kaikki
kulmatyhet yhdenpituisiksi ja yhdistä niiden irtaat
päätepisteet, ne muka, jotka ovat toistansa
liffinmät.

Kuv. 59.

Muist. Tammöistä viisisivukasta sanotaan säännöllisiksi sentähden, että sen kaikki sivut ovat yhdenpituiset ja kaikki kulmat yhtä suureet. Koittaaksensa, jos paperille näin viivattu viisisivukas on oikein säännöllinen, woipi kaikki ne viisi kolmiota leikata erikseen ulos ja panna niin toistensa päälle, että ne kulmat, jotka yhtyvät viisisivukkaan keskessä, tulevat päällekkäin: kolmioiden pitää nyt toinen toistensa täydesti peittämän.

60. Wiivataan kuusisivukas. (Kuv. 60).

Wedä kuusi suoraa viitwaa niin, että sulkevat
tilan; tämä tila on nyt kuusisivukas.

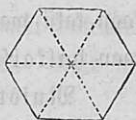
Kuv. 60.

61. Wiivataan säännöllinen kuusisivukas. (Kuv. 61).

Pane piste mihin hyvänsä ja pilkutse sen ympärille kuusi yhdenkokoista kulmaa; tee kaikki kulmakyliet yhdenpituisiksi ja yhdistä niiden irtaat päätepisteet, ne mufa, jotka ovat toistansa liikimmät. Kuusikulmas, joka näin saadaan, on säännöllinen (Katso Muiſt. N:o 59).

Kuv. 61.

Muiſt. Jos viitataan säännöllinen kolmikulmas, niin saadaan yhtäsiuvinen kolmio; jos viitataan taas säännöllinen nelikulmas, niin saadaan neliö.

62. Sijoitetaan suoraviivainen kuvio (figur) toiseen. (Kuv. 62).

Viitvaa suoraviivainen kuvio annetun sisään sillä tapaa, että sisäkuvion kaikki kulmatäret tapaavat itsekuhunki ulkokuvion sivuun. Sisäkuvio sanotaan nyt sijoitetuksi ulkokuvioon, ja ulkokuvio taas ympäröidhksi sisäkuvion ympärille.

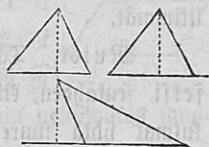
Kuv. 62.

63. Kuwataan annettu kolmio. (Kuv. 63).

Wedä annetun kolmion mistä kulmarestä ikäänsä kärfeä vastaanvaa sivua kohden kohtisuora pilkkuviiva. Tämä kohtisuora viiva kutsutaan kolmion koroksi (höjd), ja se sivu, jota kohden se vedetään, kolmion asemaksi (basis). Wedä sitten suora viiva mihin tahdot taululle, niin että se tarpeeksi yltää molemmin puolin, ja pane sille piste mihin hyvänsä; pilkutse siitä kolmion koron pituinen kohtisuora viiva, ja merkitse toiselle viivalle kaksi, aseman päätepiſteitä vastaanvaa, pistettä. Yhdistä viime pilkkuviivan irtas päätepiste näiden kahden pisteen kanssa, niin saat kolmion, joka kaikin puolin on kuvattavan kokoinen.

Kuv. 63.

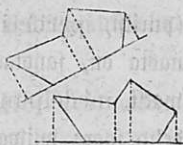
Sillä, jos asemat pannaan päällethsin niin, että toistansa vastaanvat pisteet sattuvat yhteen, niin sopivat myös kolmioin korokoviivat ja sivut toinen toisensa päälle.

Muist. Jos kuvattava kolmio on tylsäkulmainen ja asemaksi otetaan kumpi hywänsä tylsän kulman tylistä, niin tulee kirkkoviiva lankeamaan ulkopuolelle asemaa. Silloin tähtyh jatkaa asema, tunneka kirkkoviivan tapaa. Kohtisuora wäli kulmakärestä jatkettuun asemaan on nyt kolmion korko. Kuvaaaminen käy sitten entisessä järjestyksessä.

64. Kuvataan annettu suoraviivainen kuvi, kuinka monisivuinen hywänsä. (Kuv. 64).

Pitennä yksi kuvion sivuista; siihen sattuu nyt kaksi kuvion kulmakärkeä. Piltutse toisista kulmakäristä kohtisuoria viivoja pitennethä sivua (asemata) vastaan. Wedä sitten suora viiva mihin tahdot taululle ja leikkaa siitä yhdenpituiset osat, kuin annetun kuvion kirkkoviivat leikkaawat pitennethstä asemasta. Piltutse näin saaduista pisteistä kohtisuorat viivat ja tee ne yhdenpituisiksi, kuin kuvion niitä vastaanwat kirkkoviivat. Ohdistä viimein ne pisteet, jotka vastaanwat annetun kuvion kulmakärkiä.

Kuv. 64.

IV. Köyryviivain ja köyryviivaisten kuviain viivaamisesta.

65. Wedetään awoin köyryviiva. (Kuv. 65).

Wedä köyry viiwa niin, että sen päätepiisteet eiwät yhdy; tämä kutsutaan nyt awoimeksi köyryviivaksi.

66. Wedetään umpinainen köyryviiva. (Kuv. 66).

Wedä köyry viiwa niin, että sen päätepiisteet hhtiwät; semmoinen taas kutsutaan umpinaiseksi köyryviivaksi.

67. Wiivataan ympyrä (pyörö, cirkel) rihmalla ja nastalla. (Kuv. 67).

Jos rihma solmitaan yhdestä päästänjäsä nastaan, joka on pistetty tauluun, ja sen toinen pää, yleensä yhtä kiinteästi pidettynä, liitupalaisella viidään taulun ympäri, niin syntyy umpinainen köhrywiiva, joka on kaikin paikoin yhtä etäällä nastapistestä. Tila, jonka tällöinen köhrywiiva sulkee, sanotaan ympyräksi (pyöröksi). Tse köhrywiiva kutsutaan ympyrän kehäksi (piiriksi, periferi) ja osa siitä kaareksi (båge). Pistte, jossa nastasta on, sanotaan ympyrän keskeeksi eli keskipisteeksi (nastaksi, medelpunkt, centrum) ja jokainen keskeestä kehään vedetty suora wiiva säteeksi (radius).

Kuv. 67.

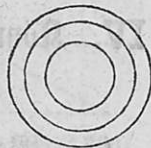
Muist. Ympyrän kaikki säteet ovat yhdenpituiset, sillä kufin niistä on rihman pituinen.

68. Wiivataan käsiwaralta, sekä jissä että ulkopuolin näin wiivattua ympyräkehää, muita sen kanssa rinnanjuoksijua. (Kuv. 68).

Wedä waaditut ympyräkehät niin, että ne kaikin paikoin ovat yhtä etäällä annetuista.

Kuv. 68.

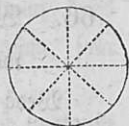
Muist. Nämä ympyrät, joilla nyt on yhteinen keske, sanotaan samakeskeisiksi (samanapaisiksi).

69. Wiivataan ympyrä annetun keskeen ympärille. (Kuv. 69).

Pilkutse annetun keskeen ympärille kahdeksan eli useampikin yhdenkokoinen kulma; tee kaikki kulmahylt yhdenpituisiksi ja wedä niiden irtaiden päätepisteiden läpitse köhrywiiva niin, että se, kulmahyltien välillä, aina on yhtä etäällä keskeestä.

Kuv. 69.

70. Vedetään keskiö (diameter) annettuun ympyrään. (Kuv. 70).

Ota piste omin mielin ympyrän kehällä ja vedä siitä suora viiva, joka käh keskeetse ja hletää aina kehän vastapuoleen. Tämä suora viiva on nyt ympyrän keskiö.

Kuv. 70.

Muist. 1. Keskiö on sädettä toisen verran pitempi.

Muist. 2. Keskiö leikkaa ympyrän kahteen puoliskoon, joista kumpiki kutsutaan puoli-ympyräksi. Puoli-ympyrä on siis tila, joka suljetaan keskiöllä ja puolikehällä.

71. Viivataan puoli-ympyrä (halfcirkel) annettulle viivalle. (Kuv. 71).

Kuv. 71.

Leikkaa annettu suora viiva kahtia, niin on keskipiste saatu. Sitten tehdään N:o 69:n jälkeen.

72. Viivataan kulma annetun ympyrän keskelle. (Kuv. 72).

Vedä kaksi sädettä, jotka tekevät minlaisen kulman tahansa.

Kuv. 72.

Muist. Se kehän osa, joka suljetaan kaarella ja kahdella säteellä, kutsutaan ympyrän lohkariseksi (leikkaleeksi, sector).

73. Viivataan lohkare, joka on neljäs osa ympyrää. (Kuv. 73).

Kuv. 73.

Viivaa ympyrän lohkare, jonka keskeiskulma on suora, niin on lohkare neljäs osa ympyrää.

74. Viivataan lohkare, joka on kahdeksas osa ympyrää. (Kuv. 74).

Kuv. 74.

75. Viivataan lohkare, joka on kolme kahdeksatta osaa ympyrää. (Kuv. 75).

Kuv. 75.

76. Wiivataan lohfare, joka on kolme neljättä osaa ympyrää. (Kuv. 76).

Kuv. 76.

77. Wedetään jänne (chorda) annettuun ympyrään. (Kuv. 77).

Kuv. 77.

Wane kaksi pistettä mihin hylwänsä ympyrän kehälle ja yhdistä ne suoralla viivalla. Tämä viiva kutsutaan jänteeksi (jousen jänteen mukaan).

Muist. Jänne jakaa ympyrän kahteen osaan, joista kumpiki kutsutaan lohkoksi (kannaksi, segment). Lohko on siis se tila, joka suljetaan ympyrän kaarella ja jänteellä.

78. Wiivataan ympyrä-lohko, joka on puoli-ympyrää pienempi. (Kuv. 78).

Kuv. 78.

79. Wiivataan ympyrä-lohko, joka on puoli-ympyrää suurempi. (Kuv. 79.)

Kuv. 79.

80. Wedetään annetun, ympyrä-kehällä olevan, pisteen läpitse suora viiva, joka sivuu (tangerar) ympyrää. (Kuv. 80).

Kuv. 80.

Wedä annetun pisteen läpitse suora viiva niin, että se ainoastansa siinä pisteessä ympyrää tapaa; viivan sanotaan silloin ympyrää sivuuvan.

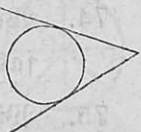
Kuv. 80.

Muist. Ympyrää näin tapaava viiva sanotaan sivuujaksi (tangent).

81. Wedetään ympyrän ulkopuolella annetusta pisteestä kaksi sivuujaa samalle ympyrälle. (Kuv. 81.)

Kuv. 81.

82. Sijoitetaan annettuun ympyrään suoraviivainen kumio. (Kuv. 82).

Viitvaa suoraviivainen kuvio sfäpuolen annettua ympärää niin, että suoraviivaisen kuvion kaikki kulmatäret situutvat ympärän kehää. Suoraviivainen kuvio sanotaan nyt olewan ympärään sifoitettu; ympärä taas ympäröith suoraviivaisen kuvion ympärille.

Kuv. 82.

83. Ympäröidään suoraviivainen kuvio annetun ympärän ympärille. (Kuv. 83).

Viitvaa suoraviivainen kuvio annetun ympärän ympärille sillä tavoin, että suoraviivaisen kuvion joka sivu sivuupi annettua ympärää. Suoraviivainen kuvio sanotaan nyt ympäröidhksi ympärän ympärille; ympärä taas sifoitetuksi suoraviivaiseen kuvioon.

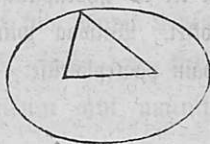
Kuv. 83.

84. Viitataan soikio (ellips) nastoilla ja rihmalla. (Kuv. 84).

Jos tauluun pistetään kaksi nastaa vähän toisistansa ja niiden ympäri pannaan päistänsä solmittu rihma, ja se sitten liitupalaisella tiedään hlen ympäri yhtä kiinteästi pidetynä, niin saadaan köyhviivainen kuvio, jonka nimi on soikio.

Kuv. 84.

Pisteet, joihin nastat pantiin, kutsutaan soikion säihköiksi (säihkö=pisteiksi eli teriksi, focus). Suora viitva, joka tiedetään molempien säihköjen läpitse ja päillänsä sattuu itse köyhviiviaan, on soikion pitempi keskiö. Jos tämä leikataan kahtia ja leikkuupisteitse tiedetään kohtisuora viitva kummalleki puolelle, kunneka päillänsä tapaa köyhviiviaan, niin on se kohtisuora viitva soikion lyhempi keskiö. Pitempi keskiö on siis soikion pituus, ja lyhempi leveyhös. Piste, jossa keskiöt leikkaavat toisensa, kutsutaan soikion navaksi. Kunta likemmälle toisiansa säihköpisteet pannaan, sitä pyöreämmäksi tulee soikio.

85. Wiivataan soikio käjivaralta. (Kuv. 85).

Wedä suora viitwa niin pitkäksi, kuin soikion tahdot; ja'a tämä viitwa kahzia ja wedä jakopisteitse kummalleki puolelle kohti-suora viitwa; tee se yhtä pitkäksi, kuin soikio on leveä, mutta niin, että puoli siitä tulee molemmin puolin napaa. Wedä viimein näin saatujen keskiöin päätepiteitse kohtuullisesti mutkistutwa köyryviitwa.

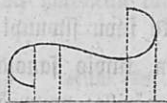
Kuv. 85.

86. Kuwataan annettu köyryviitwa. (Kuv. 86).

Wedä pitkin annettua köyryviitvaa suora viitwa; pane köyryviitwalle eräitä pisteitä mihin hylvänfä; pilkutse niistä suoraa vastaan kohtisuoria viitvoja. Wedä sitten kuhun tahansa taululle uusi suora viitwa ja leikkaa siitä samanlaiset osat, kuin ne, joihin kohtisuorat pilkkuviitwat jakoitwat ensin wedethn viitwan. Pilkutse uuden viitwan jakopisteistä kohtisuoria viitvoja ja tee ne yhdenpituisiksi, kuin köyryviitwan niitä vastaanwat piirroffet. Viitvaa viimein se uusi köyryviitwa kohtisuorien viitwain päätepiteitse.

Kuv. 86.

V. Tasapintaisten (plan) kuwioin supistuneina wiivaamisesta.

Pinta on joko tasainen tahi köyreä. Niin on esim. pöydän pinta tasainen, waan pallon pinta köyreä. Tasainen pinta sanotaan myös tasapinnaksi. Tätä ennen viitwattut kolmiot, nelisivukkaat j. n. e. niin myös ympyrät ja soikiot owat kaikki pinnaltaan tasaisia ja kutsutaan sentähden tasapintaaisiksi kuwioiksi.

Jos paperista leikkaa tasapintaaisia kuwioita esim. kolmioita, neliöitä, ympyröitä j. n. e., ja itsekutaki niistä kaksin puolin kat-

selee ja kääntelee, niin havaitsee: Että, kun joku näistä tasapain-
taisista kuvioista asetetaan lappeelleen eli koko pinta filmää
vasten, niin se on näöltänsä tavallinen ja semmoisena viitvat-
tava, niinkuin ennen on neutvottu. Mutta jos se asetetaan koko-
nansa pitkittäin filmää vasten, niin ei mitäkään pinnasta näh,
vaan filmää likimmät kuvion rajaviivat peittävät tafimmaiset
niin, että, jos kuvio näin asetettuna viitvattaisiin, ei tarwit-
taisi kuin suora viitva.

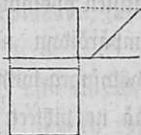
Mutta jos kuvio käännetään niin, että se ei ole lappeellaan
eikä pitkittäin, vaan sillä välillä, niin näyttää se filmisä enem-
min eli vähemmin supistuneelle.

Olkoon nyt esim. neliö, jonka tällä tapaa näen supistuneena,
ja olkoon, että neliön sivuista minua likin on vaakasuora. Was-
tastavuonsa, joka on etäisin filmistäni, on silloin myös vaakasuora,
vaan ylempänä (eli alempana) sitä sivua, joka on minua likin;
toiset sivut sitä vastoin ovat molemmat kallellaan edespäin hlös
(eli edespäin alas), ja se on tämä heidän kallellisuutensa, joka te-
kee, että ne kuvatesä eivät ole samanpituiset, kuin kumpiki toinen.

87. Wiivataan supistunut neliö, jolla on kaksi
vastastivua vaakasuoraa, niinkuin nyt mainit-
tiin. (Kuv. 87).

Wiivaa ensin tavallinen neliö niin asetet-
tuna, että kaksi vastastivua on vaakasuoraa; toi-
set molemmat ovat silloin pystysuorat; wedä mi-
hin tahdot, hläpuolen tätä neliötä, kummalleki puo-
lelle tarpeeksi yltävä vaakasuora wiiva. Pitennä
pilkulla neliön kumpiki pystysuora wiiva hlöspäin vaakasuoran
wiivan poikki. Ota piste omin mielin vaakasuoralla wiivalla ja
wedä siitä suora wiiva vinoon hlöspäin, yhtä kallelleen, kuin
kumpiki neliön sivu arvellaan olewan edespäin hlös; tee vino-
wiiva yhdenpituiseksi, kuin joku neliön sivu, ja pilkute sen irtaasta
päätepiiteestä vaakasuora wiiva ensimmäisten pilkkuviivojen poikki;

Kuv. 87.

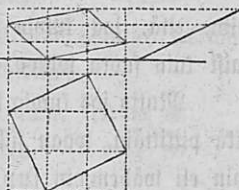

viitvaa viimein suorilla viitvoilla se suorakaide, jonka pilkkuviitvat tekevät, niin on tämä suorakaide anottu supistunut neliö.

Muist. Kumpiki sivu, joka oli kallellaan edespäin hlös, tuli viitvatesa pystysuoraksi, sentähden että ne alusta alkain eivät kallistuneet vasemmalle eikä oikealle.

88. Viivataan supistunut neliö, jonka pinta on yhtä kallellaan, kuin viimeksi viivatun, vaan jonka ei yksikään sivu ole vaakasuora. (Kuv. 88.)

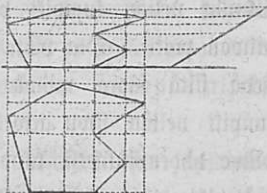
Kuv. 88.

Viivaa ensin tavallinen neliö ja vedä johonkuhun yläpuolelle neliötä vaakasuora viitva; pilkutte neliön joka kulmäärätsä sekä vaakas että pystysuoria viitvoja; pitennä pystysuorat pilkkuviitvat hlöspäin vaakasuoran viitvan poikki; pane piste kuhun hyvänsä vaakasuoralle viitvalle ja vedä siitä vinoviitva hlöspäin yhtä kallelleen, kuin neliön arvellaan olevan edespäin hlös; tee vinoviitva yhdenpituiseksi, kuin yksi pystysuora sivu sinä pilkkutusja nelisivukkaassa, joka on ympäröity neliön ympäri; ja'a vinoviitva samalla tavoin, kuin tämä pystysuora sivu on jaettu, ja pilkutte vinoviitvan jakopisteistä vaakasuoria viitvoja entisten pystypilkutusten poikki. Näin on aluksi saatu neliön ympärille ympäröidyn nelisivukkaan supistunut muoto, kaikkine vaakas ja pystysuora-viitvoineensa; nyt tulee vaan suorilla viitvoilla yhdistää ne pisteet, jotka vastaavat neliön kulmäärätsä.

89. Viivataan supistunut suoraviivainen kuvio, mikä hyvänsä. (Kuv. 89.)

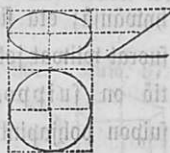
Kuv. 89.

90. Viivataan supistunut ympyrä. (Kuv. 90.)

Witvaa tavallinen ympyrä; pilkutte si-
hen sekä waaka= että pystysuora keskiö; pil-
kutte sitten keskiöin päätepisteitse waaka= ja
pystysuoria wiiwoja, niin saadaan ympyrän
ympäri ympäröity nelisivukas. Supista, niin=
kuin äsken neuvottiin, tämä nelisivukas mo-
lempine ympyräkeskiöineen, ja wedä käsilwaralta köyhwiiva näiden
uusien keskiöin päätepisteitse, että se supistunut ympyrä tulee soi-
tion muotoiseksi.

Kuv. 90.

Muistutus.

Nämät sovitukset kuvioita supistaa ovat oikeastaan silloin
noudatettavat, kun ajatellaan katsojan olewan määrättömän loi-
tolla kuvattavasta esineestä (kappaleesta). Yleensä tulee se ku-
vion sivu, joka on etempänäilmästä, näkymään pienemmältä,
kuin filmää likempi. Niinmuodoin näyttäisi esim. K:rossa 87
supistettu neliö epäkäälle, eikä suorakaiteiselle. Esineiden erinäkö
loittoutensa suhteen filmästä kuuluu Katsanto=oppiin.

VI. Tilawain (solid) kuvioin eli tähttiöin (kappalten) wiiwaamisesta. *)

Jokainen kappale rajataan yhdellä eli useammalla pinnalla.
Niin esim. rajataan pallo ainoastaan yhdellä köyrhinnalla, kuutio
kuudella tasapinnalla, kartio tasa- ja köyrhinnalla j. n. e.

Jos kappale rajataan paljailla tasapinnoilla, niin kutsutaan
pinnat yleensä kappaleen sivuiksi eli tahkoiksi; sivujen raja-
wiiwat särmiiksi, ja niiden päätepisteet kulmiksi.

Tilawa kuvio, tähttiö ja kappale on yksi ja sama.

91. Witwataan suippo (särmä-kartio, pyramid).
(Kuv. 91).

*) Allajan hyödyksi woipi nämä kappaleet tehdä puusta eli pat-
justa paperista, niin selkenee hänen tajunsa wiiwatuista katsellessa.

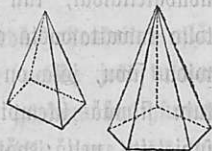
Wiitvaa supistunut suoraviivainen kutvio, mikä hylvänjä; ota sitä hlempänä joku piste ja wedä siitä suorat wiitwat joka kulmakärkeen. Näin wiitwattu tähtitiö on suiippo. Suoraviivainen kutvio, joka on suiipon pohjapintana, sanotaan suiipon asemaksi. Ne muut pinnat, jotka aina ovat kolmioita, kutsutaan suiipon sivuiksi. Piste suiipon huipussa, jossa sivut yhthvät, kutsutaan suiipon käräksi. Jos kärki on suoraan aseman yli, niin sanotaan suiippo suoraksi; jos ei, niin winoksi. Jos asema on kolmio, niin sanotaan suiipon olewan kolmitahkoisen; jos nelisivukas, niin nelitahkoisen j. n. e.

92. Wiivataan nelitahkoinen suiippo. (Kuv. 92).

Kuv. 92. Kuv. 93.

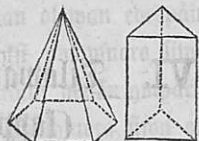
93. Wiivataan wiistahkoinen suiippo. (Kuv. 93).

94. Wiivataan kuustahkoinen suiippo. (Kuv. 94).

Kuv. 94. Kuv. 95.

95. Wiivataan särmiö (prisma). (Kuv. 95).

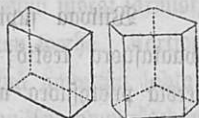
Wiitvaa supistunut suoraviivainen kutvio ja wedä sen kulmakäristä tasansuoksetwat wiitwat hlospäin; tee ne yhdenpituisiksi keskenänsä ja yhdistä niiden irtaat päätepisteet suorin wiitwoin, samassa järjestyksessä, kuin pohjapinnan rajaviitwat. Näin wiitwattu tilawa kutvio on särmiö. Pohja- ja hläpinta kutsutaan särmiön asemiksi. Toiset pinnat, jotka aina ovat suunnikkaita, sanotaan särmiön sivuiksi. Jos särmiön asemat ovat kolmioita, niin sanotaan särmiön olewan kolmitahkoisen; jos nelisivukkaita, niin nelitahkoisen; j. n. e.

Muist. Jos tasansuoksetwat wiitwat pohjapinnan kulmakäristä wedetään pystysuorin, niin on tähttiö suora särmiö; jos wedetään ne taas winoon, niin on särmiö wino. Suoran

färmiön kaikki sivut ovat suorakulmaista suunnikkaita; vaan wi-
non färmiön sivut vinokulmaisia suunnikkaita.

96. Wiivataan nelitahkoi-
nen färmiö. (Kuv. 96.)

Kuv. 96. Kuv. 97.

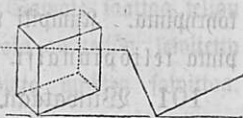
97. Wiivataan wiistahkoi-
nen färmiö. (Kuv. 97.)

98. Wiivataan kuutio (cub). (Kuv. 98.)

Wiivaa supistunut neliö ja wedä

Kuv. 98.

sen kulmapisteistä pystysuorat viivat
ylöspäin; pane neliön supistoviivan *)
päätepisteeseen sitä vastaan kohtisuora
viiva; tee se supistamattoman neliön
sivun pituiseksi; pilkute kohtisuoran viivan irtaasta päätepisteestä
vaakasuora viiva pystysuorien poikki, niin on yhden pystysuoran
viivan korko saatuna; tee jokainen pystysuora viiva tämän pi-
tuisiksi ja yhdistä tavallisesti suoriin viivoihin heidän ylä-pääte-
pisteensä. Tilata kuvio, joka näin syntyy, kutsutaan kuutioksi
ja on rajattu kuudella yhdenkokoisella neliöllä, jotka kutsutaan kuu-
tion sivuiksi.

Muist. Kuutio on itselaatuinen suora nelitahkoinen färmiö.

99. Wiivataan kartio (pyörösuippo, keili,
con). (Kuv. 99.)

Kuv. 99.

Wiivaa supistunut ympyrä ja pilkute siihen
vaakasuora keskiö; leikkaa se kahtia ja pilkute leikkaus-
pisteestä pystysuora viiva ylöspäin kulum saakka tah-
dot; wedä sitten pystysuoran viivan irtaasta päätepisteestä kah-
denpuolen suora viiva, joka sivuu soikiota. Näin viivattu tilata
kuvio kutsutaan kartioksi. Kartion rajaa ympyrä ja köyrypinta.

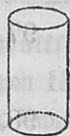
*) Wino viiva, joka vedetään kuvion supistamiseksi, kutsutaan
supistoviivaksi.

Ympyrä, joka on pohjapintana sanotaan kartion asemaksi ja köhrypinta kartiopinnaksi.

100. Wiivataan teliö (kulio, cylinder). (Kuv. 100).

Wiivaa supistunut ympyrä ja pilkutte siihen vaakasuora keskiö; vedä sen kummastaki päätepiisteestä pystysuora viiva ylöspäin; tee ne keskenänsä yhdenpituisiksi ja viivaa niiden irtaiden päätepiisteiden läpitse pohjapinnan mukainen soikio. Näin saatu tilava kuvio kutsutaan teliöksi. Teliön rajaa kaksi ympyrää ja köhrypinta. Kumpiki ympyrä kutsutaan teliön asemaksi ja köhrypinta teliöpinnaksi.

K. 100.

101. Wiivataan pallo (sfér). (Kuv. 101).

Pallo on tilava kuvio, jonka rajana on yksi ainoa senkaltaisen köhrypinta, että kaikki sen piisteet ovat yhtä etäällä eräästä pallon sisäpiisteestä, joka kutsutaan pallon keskeeksi. Köhrypintaa sanotaan pallopinnaksi.

Kuv. 101.

Viite.

Niinkuin ennen sanottu on, pitää vasta-alkajan, käsittäänsä tilavain kuvioin omituisia luontoa, silmin näkemän ne kotonansa. Sentähden liitetään tähän niiden werhokaavat, joita tähtetään, kuin seuraa:

Ensin viivataan paksulle paperille viivaimella ja harpilla tilavan kuvion werho, niinkuin seuraavissa 9:sä kuvassa on viivattu, waan vähän suurempi; senjälkeen leikataan se rajaviivoitse irti paperista; sitten piirretään jollakulla tyhällä piisteoneella pitkin väliviivoja juotva, että kaatva taipuisi keweämmin, kappaleeksi sitä muodostaisa; viimein liimataan särvät ohuella paperilla yhteen.

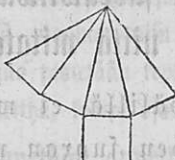
Kuvaukset 102, 103, 104 ovat semmoisten suorain suippojen werhoja, joidenka asemat ovat säännölliset. Näitä werhoja

viivatesa on muistettava, että suipon kaikki sivufärmät tehtäköön yhdenpituisiksi keskenänsä ja sivujen joka alinen rajaviiva samanpituisiksi, kuin säännöllisen aseman sivu. Sama on vaarinotettava verhoissa 105, 106, 107, joista muodostuu suorat särmiöt, säännöllisillä asemilla. Kuvauus 108 on kuution verho. Kartion verhoa viivatesa muistetaan, että kaari siinä ympärän lohkaressa, joka on kartion lewitetty pinta, olkoon sen ympäräkehän pituinen, joka on kehänä kartion pohjapinnassa. Senthden voipi jo alusta tehdä keskeiskulma vähän laajemmaksi, kuin tarvitaan, ja sitten koettaen määrätä kaaren pituus. Samate saattaa teliön verhoa viivatesa tehdä se suorakaide, joka on teliön lewitetty pinta, vähän pitemmäksi ja sitten tarvista myöten sovitaa. Ballon omituista verhoa ei voi viivata, ja on sentähden parasta sovitaa se puusta.

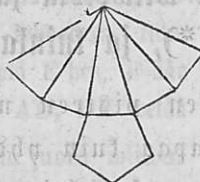
R. 102.

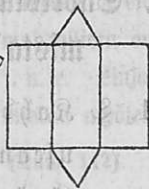
R. 103.

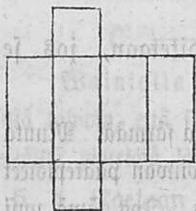
R. 104.

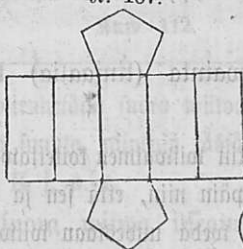
R. 105.

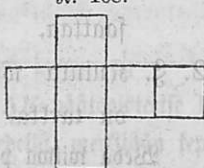
R. 106.

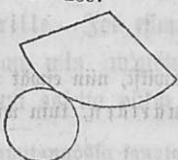
R. 107.

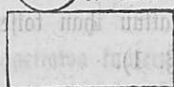
R. 108.

R. 109.

R. 110.

Mitanto=Oppi.

Mitanto=oppi osoittaa, kuinka suuruuksia mitataan, joilla on ulotus tilassa.

Suurukset ovat ulotuksensa puolesta kolmenlaisia: Wiivoja, Pintoja ja Tähttiöitä (tilavia kuvioita).

Wiivalla on ainoastaan Pituus,

Pinnalla Pituus ja Leveys,

Tähttiöllä Pituus, Leveys ja Korkeus (syvyys ja paksuus).

I. Suorista wiivoista ja suorawiivaisista kulmista *), ja kuinka niitä mitataan.

1. §. Kahden pisteen välillä ei voi vetää useampaa kuin yhden suoran wiivan, ja tämä on se lyhyin, kuin näiden välillä vetää saattaa.

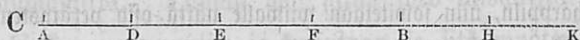
2. §. Kuinka wiivainta (linjaalia) koitetaan, jos se on tarkka.

Wedä wiiva pitkin wiivaimen koitettavaa särmää. Muuta fitten sama särmä toisapäin niin, että sen ja wiivan päätepiisteet tulevat päällekyfsin ja wedä uudestaan wiiva. Jos tämä uusi wiiva sattuu ihan toisen päälle, niin on wiivain tarkka; muuten ei (§. 1).

*) Waikka kulmat tulevat mitattawiksi, niin eivät ne kuitenkaan ole mitannollisia suuruuksia, niin ymmärtäen, kuin wiivat, pinnat ja tähttiöt.

3. §. Vedetään suora viiva kahden pisteen A:n ja B:n välillä. (Kuv. 111).

Kuv. 111.

Paperille vedetään suora viiva viivaimella.

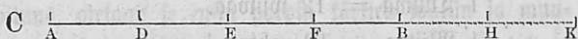
Bainiolla pistetään kepit A-han ja B-hen, pingoitetaan niiden välillä nuora eli viitjat ja vedetään sitä myöten tante-reelle viiva.

Mutta jos A:n ja B:n väli on nuoraa pitempi, niin tarvitaan kaksi henkeä linjan *) kepitämiseen. Toinen asettautuu nyt pisteesen C, muutama askele kepin A eteen. Sitten antaa hän kumppalinsa, joka seisoo liki pistettä D, kutsu viitva kään, viittaa-malla eli huutamalla tietää, jos keppi on lyötävä lähemmälle eli etemmälle hänestä. D-ssä seisova, tavattuansa sen kohdan, jossa hänen keppinsä peitthy (warjoutuu) toisen filmistä kepillä A-ssä, pistää keppinsä maahan niin kohdalleen, kuin mahdollista on. Samalla tavalla pistetään keppiä E-hen, F-ään j. n. e. Linjan AB näin kepitettyä, voipi osat AD, DE vetää nuoraa myöten.

4. §. Pitennetään annettu suora viiva. (Kuv. 112).

Paperille tehdään tämä viivaimella.

Kuv. 112.

Bainiolla pitennetään suora viiva AB päätepisteestä B sillä tavoin, että sen suunta, niinkuin tässä edellä, merkitään keppillä pisteesä H, K j. n. e.

5. §. Jaetaan suora viiva useampaan yhdenpituisen osaan.

Paperille. Jos esim. viiva on jaettava kuuteen yhdenpituisen osaan, niin au'aistaan harppi ensinää koetteeksi ja otetaan sillä kuusi askelta pitkin viitvaa, alkaen päätepisteestä. Jos

*) Maamitannossa sanotaan suora viiva tavallisesti linjaksi.

jääsi eli puuttuisti joku askel, niin suurennetaan eli pienennetään harpin aukeema kuudennella osalla vielä jäävästä ja koetetaan uudestaan *). Jos näin on toinen kuudes osa viitvaa saatuna harppiin, niin sovitetaan viitvalle näitä osia perätysten ja merkitään jakopisteet pilkuilla.

Jos olisi jaettava viitva niin pitkä, että harpin aukeema ei hleth kuudenneksi osaksi siitä, niin sovitetaan harppiin ummelleen kahdes- eli kahdeksannestoista osa, ja jaetaan sitten viitvan kuudennet osat kaksin eli kolmin askelin.

Wainiolla. Katso § 9.

6. §. Pituus-mitoista.

Pituuksien päämittana meillä on kynnärä ja puoli siitä on jalka. Näitä lyhempien pituuksien mittaamiseksi on kynnärä jaettu 24:ään yhdenpituiseen osaan, jotka kutsutaan tuumiksi. Sama on jalkamitta jaettu kymmeneen yhdenpituiseen osaan, ja joka semmoinen kutsutaan kymmentuumaksi. Näin on saatu kahdelainen pituus-mitta, nimittäin:

Tavallinen mitta.

1 Shli = 3 kynnärää.

1 Kynnärä (= 2 jalkaa) = 4 korttelia.

1 Kortteli = 6 tuumaa.

1 Tuuma = 12 viitvaa.

1 Viitva = 12 rahtua j. n. e.

Kymmenmitta.

1 Tanko = 10 jalkaa.

1 Jalka (= ½ kynn.) = 10 kymmentuumaa.

1 Kymmentuuma = 10 kymmentviitvaa.

1 Kymmentviitva = 10 kymmenrahtua.

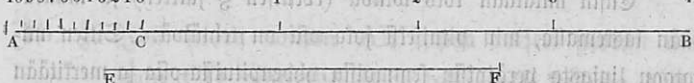
Yhden pituusmitta meidän maassa on peninkulma, joka on 10 wirstaa = 18,000 kynnärää = 36,000 jalkaa.

*) Wälttää sattumista entisiin pisteihin on nyt sowliaampi alkaa toisesta päästä.

7. §. Suoria viivoja paperilla mitatesja on sopiwa, paperin reunaan eli toiselle paperille viiwata tuumamitta. Tämän woi jakaa joko tavallisiin tai kymmentuumiin, ja kutsutaan se sitä myöten joko tavalliseksi tai kymmen=pykäliseksi. Wiiwataan kymmen=pykäliseksi. (Kuv. 113).

Kuv. 113.

109876543210

Wedä suora wiiva ja leikkaa siitä tarvan kynnärämitan jälkeän osa AB, joka on ummelleen neljäs osa kynnärää. Ja'a AB 5-teen yhdenpituisen osaan, niin on jokainen niistä kymmentuumia. Ja'a vielä wasenpuolinen osa CA kymmeneen osaan, niin saat kymmentwiivoja. Merkitse viimein jakopisteet numeroilla, niinkuin kuvauus näyttää.

Muist. Tämä pykäliksi on tavallinen kymmenpykäliksi, eritukseksi kertawasta, josta katso § 91.

8. §. Mitataan annettu suora wiiva.

(Edellinen kuvauus) Paperille. Saada tietää suoran wiivan EF pituus, otetaan se ensin harpin kärkien wäliin ja muutetaan sillä pykäliksi niin, että harpin toinen kärki tulee johonkahun pisteistä 1, 2, 3 . . . oikealla puolen nolla= eli 0-pistettä C ja toinen itse 0-pisteeseen tai johonkahun C:n ja A:n wälille. Olkoon, että ensin sanottu kärki silloin sattuu 2-teen ja toinen 6-teen, niin on wiivan pituus 2 kymmentuumaa ja 6 kymmentwiivaa.

Jos wiiva olisi niin pitkä, ettei yhdelläkertaa sopisi harppiin, niin ar'aistaan harppi jonkunmääräiseksi, esim. 3 eli 4 kym. tuumaiseksi, ja pannaan sitten wiivalle semmoisia osia, niin monta kuin sopii; viimein mitataan jääpä ja luetaan ensimmäisiin.

Wainiolla on mitattava nuoralla *) eli parahite witjoilla, jotka ovat jaetut kynnäriin, jalkoiin ja kortteliin j. n. e. Witjat sovitetaan pitkin linjaa niin monesti perättäin, kuin niiden pituutta linjaan menee. Jos sitten vielä witjoja lyhempi osa jäisi, niin mitataan se witja-jakaman jälkeen kynnäriin, jalkoiin j. n. e.

9. §. Jaetaan wainiolla annettu suora wiiva useampaan yhdenpituiseen osaan.

Ensin mitataan koko wiiva (edellisen § jälkeen) ja määrätään lastemalla, min pituiseksi joka osa on tehtävä. Sitten mitataan linjasta perätyksin semmoisia yhdenpituisia osia ja merkitään jakopisteet keppilöillä.

10. §. Wiivataan ympyrä annetulla säteellä annetun keskeeseen ympärille.

Paperille. Ota annettu säde harpin avulla; pistä harpin toinen kärki annettuun keskipisteeseen **) ja phörrä toista kärkeä paperia myöten ympäri, harpin kärkeä nostamatta.

Wainiolla lyödään seiväs keskipisteeseen kohdalle ja solmitaan siihen yhdestä päästänsä toinen ympäri käypä seiväs eli salko, joka on säteen pituinen. Toiseen päähän kiinitetään teroitettu puikko, jolla ympyrä piirretään tantereelle.

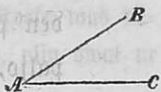
11 §. Jaetaan annettu ympyrä-kehä eli kaari useampaan yhdenpituiseen osaan.

Tämä käy likipitain samate, kuin suorien wiivain jakaminen (§§ 5 ja 9).

*) Jos nuora otetaan, niin pitää se ensin mitattaman.

**) Jos useimmat samakeskeiset ympyrät ovat wiivattavina, niin woipi, paperin säilyttämiseksi keskeeseen kohdalla, ensin vetää kaikki toistansa leikkaavata suoraa wiivaa keskeetse, ja sen sitten peittää kortilla, jonka poikki samat wiivat taas vedetään, jolloin leikkauspistettä käy keskeenä pitäminen.

12. §. Kulma merkitään tahi yhdellä kirjaimella (puustavilla) kulman käressä, tahi kolmella, joista yksi pannaan kulman kärkeen ja kumpiki toinen kylkien päähän. Tässä kuvattu kulma sanotaan joko A, tahi BAC, tahi CAB, niin että se kirjain tulee keskelle, joka on kulman käressä. (Kuv. 114).

13. §. Jos suora viiva AB tapaa toisen suoran viivan CD pisteessä B ja tekee kaksi kulmaa ABC, ABD yhdenkokoisiksi, niin kutsutaan kumpiki kulma suoraksi. *)

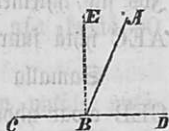
14. §. Jos suora viiva AB tapaa CD:n pisteessä B, niin tekewät aina kulmat ABC, ABD yhteensä yhtä paljo kuin kaksi suoraa. (Kuv. 115).

Kuv. 115.

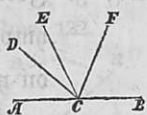
Sillä jos tyhjästä kulmasta ABC otetaan osa ABE pois ja sillä lisätään terävä kulma ABD, niin muuttuvat kulmat ABC, ABD kahdeksi suoraksi. (Kuv. 116).

Kuv. 116.

Muist. Tästä seuraa, että kaikki kulmat ACD, DCE, ECF, FCB, jotta pisteessä C seisovat yhdessä, samalla puolen suoraa viivaa AB, yhteensä tekewät yhtä paljo, kuin kaksi suoraa kulmaa. Sillä kulmat ACD, DCE, ECF tekewät koko kulman ACF, ja se taas FCB:n kanssa yhteensä tekee kaksi suoraa kulmaa. (Kuv. 117).

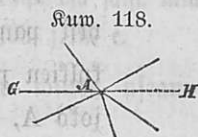
Kuv. 117.

*) Tämä on oikea suoran kulman määrittys, ja käytetään tästä lähtien sen vähemmän määrittävän nimesä, joka on Viivanto-opin N:rossa 14.

15. §. Kaikki kulmat, jotka voivat seisoa yhdessä yhden pisteen A -n ympärillä, tekivät yhteensä yhtä paljo, kuin neljä suoraa. (Kuv. 118).

Sillä jos yksi kulmaksi, esim. GA , pitennetään, niin ovat kulmat yhdellä puolen GH -ta yhteensä kahden suoran kokoiset (edell. muist.) Samate tekivät kulmat toisella puolen GH -ta kaksi suoraa. Seuraten siitä tekivät kaikki kulmat pisteen A -n ympärillä yhteensä yhtä paljo kuin neljä suoraa.

16. §. Jos kaksi suoraa viivaa AB , CD leikkaavat toisensa, niin ovat ristikulmat AEC , DEB yhtä suuret. (Kuv. 119).

Sillä, koska kulmat AEC , AED yhteensä ovat yhtä suuret, kuin kaksi suoraa (§ 14) ja kulmat AED , DEB myös tekivät kaksi suoraa, niin ovat kulmat AEC , AED yhteensä yhtä suuret, kuin kulmat AED , DEB yhteensä. Jos siis yhteinen kulma AED otetaan pois, niin on jääpä kulma AEC yhtä suuri, kuin jääpä kulma DEB .

Samalla tapaa todistetaan myös, että ristikulmat AED , CEB ovat yhdenkokoiset.

17. §. Jokaista ympyrä-kaarta, joka on määrätty osa ympyrän kehää, vastaa yksi keskeiskulma, joka on yhtä suuri osa neljästä suorasta, kuin itse kaari on koko kehästä — ja perinvastoin. (Kuv. 120).

Sillä jos esim. koko ympyräkehä jaetaan 12 yhtäsuureen osaan, niin on joka semmoinen osa $\frac{1}{12}$ koko kehästä. Jos nyt jatopisteestä vedetään suoria viivoja ympyrän keskeeseen, niin tulee joka kaarelta sitä vastaava kulma keskeelle, jotka kulmat

kaikki ovat keskenänsä yhtä suuret, sentähden, että ympyrän-kehä on yleensä yhtä muttistutua keskeen ympäritse. Koska taas nämät kulmat yhteenä tekevät neljä suoraa (§ 15), niin ovat ne jokainen $\frac{1}{12}$ neljästä suorasta.

Perinvastoin: jos 12 yhden kokoista kulmaa on asetettu pisteen A ympärille ja siis itse kunkin niistä tekee $\frac{1}{12}$ neljästä suorasta, niin on myös jokainen niistä ummelleen $\frac{1}{12}$ mistä ympyrä-kehästä tahansa, jolla on A keskeenä. (Kuv. 121).

18. §. Kulmien mitta.

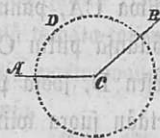
Kulmamittaksi on otettu se kulma, joka on $\frac{1}{360}$ neljästä suorasta ja joka siis asetettuna ympyrän keskeelle, on $\frac{1}{360}$ koko kehästä. Tällainen kulma kutsutaan pykäläksi (gradiksi, asteeksi). Toisen verran suurempi kulma, kuin tämä, on $\frac{2}{360}$ kehää ja sanotaan olevan kaksipykäläinen. Kolme kertaa suurempi kulma on $\frac{3}{360}$ kehää ja sanotaan kolmipykäliseksi j. n. e.

Muist. 1. Itse kaari, joka on $\frac{1}{360}$ ympyrä-kehää kutsutaan myös pykäläksi. Jokaisen ympyrän koko kehä on siis 360 pykälää, puolikehää 180 pykälää, neljäs osa kehää 90 pykälää j. n. e.

Muist. 2. Lyhemmyyden vuoksi merkitään pykälä pykälä-merkillä ($^{\circ}$). Niinmuodoin on 45° sama kuin 45 pykälää.

19. §. Mitataksensa kulmaa ACB:tä, (Kuv. 122).

f. o. koettaaksensa, kuinka monta yksipykälistä kulmaa siihen menee — voipi ottaa C keskipisteeksi ja viivata ympyrä, joka leikkaa kummankin kulmanhylen, sitten jaetaan ympyrän koko kehä 360° -ään (eli puolikehää 180° -ään) ja luetaan, kuinka monta

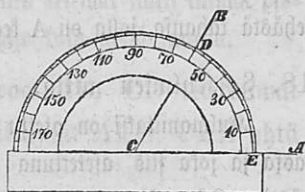

fellaista pykälää kaareen ADB menee. Some-
liaisuuden vuoksi jaetaan puolitehä kerrassaan
180°-ään ja käytetään waan sitä määrätessä
jokaisen kulman pykälälukua. Näin pykälöity puoli-
tehä on Pykäläliuska (gradskifva). (Kuv. 123).

Pykälöidään pykäläliuska. (Kuv. 123).

Ensinnä jaetaan puolihymph-
rån kaari kolmeen yhtä suureen osaan
(joka tehdään tarkemmin, jos ote-
taan harpin aukeema säteen pitui-
seksi). Nämä kolme kaarta jaetaan
kukin kuuteen yhtä suureen osaan
josta puolihymphrån koko kaari ja-

Kuv. 123.

kautuu 18 yhtäsuureen kaareen. Jokainen niistä on nyt 10°-ää,
jotka tarviista myöten merkitään kaikki eli ainoastaan joka viides,
niinkuin kuvauksessa nähdään; sitten vedetään suoria viivoja jako-
pisteistä keskeesen. *)

20. §. Mitataan annettu kulma ACB.

(Edellinen Kuvaus). Paperille. Neta pykäläliuska kes-
keellänsä kulman C kärkeen ja keskiöllänsä pitkin kulmakylkeä CA.
Silloin näyttää kaari DE, kuinka monta pykälää kulma ACB on.

Muist. Jos joku pykälä-luvulle määrätty kul-
ma on viiwoittawa, esim. 60°-än kulma, niin vedetään suora
viiva CA, pannaan pykäläliuska keskeellänsä pisteeseen C ja kes-
kiöllänsä pitkin CA-ta, pistetään sitten merkki paperille siihen pis-
teesen D, jossa pykäläliuska näyttää 60° (luettuna E-stä) ja we-
detään suora viiva CD. Nyt on DCA se haettu kulma.

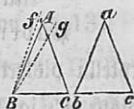
Wainiolla käsitetään kulmien pykäläluku koneella, jonka
nimi on mittakaari ja jota tässä selittää olisi liian lauea. Sen
käytäntä opitaan parahite mitatesja.

*) Tammöisen pykäläliuskan voi jokainen oppilas itsellensä tehdä.

21. §. Kahden kolmion sanotaan peittävän toisensa, jos ne ajatellaan niin päälletyksiin, että jokainen sivu yhdessä kolmiossa ummelleen sopii vastaavansa päälle toisessa.
22. §. Jos kaksi kolmiota peittää toisensa, niin on ei ainoastaan 1-ksi) Jokainen sivu yhdessä kolmiossa vastaavansa pituinen toisessa, vaan myös 2-ksi) Jokainen kulma yhdessä vastaavansa kokoinen toisessa, ja 3-ksi) molempien kolmioiden pinnat yhtä laajat.
23. §. Jos kaikki kolme sivua ovat yhdenpituiset yhdessä kuin toisessa kolmiossa, niin pitää kolmioiden peittävän toisensa. (Kuv. 124).

Olkoon kolmioissa abc , ABC sivu $ab = AB = n$, $bc = BC = n$ ja $ac = AC = n$ pituinen, niin sanotaan kolmioiden peittävän toisensa.

Kuv. 124.

Sillä jos bc pannaan BC -lle, niin sattuu b B -lle ja c C -lle. Jos sitte koettaisi panna $ba = n$ ja $ca = n$ samalle puolen BC -tä, kuin BA ja CA , mutta niin, etteivät sattuisi niille, niin ba ja ca eivät päätepisteillensä voisi tawata toistansa. Sillä jos esim. ba pantaisiin kuin Bf , niin tulisi ca liian lyhyeksi; jos taas ba pantaisi niinkuin Bg , niin tulisi ca liian pitkäksi. Ainoastaan silloin, kun ba sattuu BA -lle ja ca CA -lle, koiwat ba ja ca päätepisteillensä tawata toisensa. Sentähden sattuu jokainen sivu yhdessä kolmiossa vastaavallensa toisessa ja niin muodoin peittävät kolmiot toisensa.

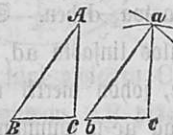
Kuv. 125.

24. §. Kuvataan annettu kolmio ABC .

(Kuv. 125).

Wedä $BC = n$ pituinen suora viitwa bc .

Ota b keskipisteeksi ja viitwaa ympyräaari $BA = n$

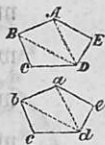

pituisella säteellä. Ota sitten c keskipisteeksi ja viivaa CA -n pituisella säteellä ympyräkaari, joka leikkaa edellisen pisteessä a . Yhdistä a pisteiden b, c -n kanssa, niin saat kolmion abc , joka on ummelleen yhtä suuri, kuin ABC (§ 23).

25. §. Kuvataan annettu suoraviivainen kuvio $ABCDE$. (Kuv. 126).

Ja'ä annettu kuvio kolmioihin ja kuvaa ne toinen toisensa perään, niin että uuden kuvion kolmiot tulevat samaan järjestykseen ja tilaan keskenänsä, kuin annetun kuvion kolmiot. Kumpainenki kuvio on nyt toisensa peittävä, koska yhden kuvion joka kolmio sattuu toisen kuvion sitä vastaavalle kolmiolle.

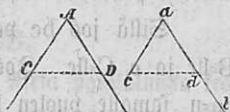
Kuv. 126.

26. §. Pannaan kulma A kussa hyvänsä otettuun pisteeseen a suoralla viivalla ab , yhtä suuri, kuin annettu kulma A (ilman pykäläliustaa ja mittakaarta). (Kuv. 127).

Paperille. Ota annetun kulman kylellä pisteet C, D missä tahdot ja yhdistä C ja D . Leikkaa ab -stä AD -n pituinen osa ad , ja viivaa ad -lle kolmio acd , jonka sivu ac on AC -n ja cd CD -n pituinen (§ 24). Silloin on cad se pantava kulma (§22).

Kuv. 127.

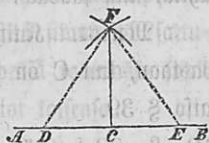

Vainiolla muutetaan kulma A suoralle viitvalle ab melkein samalla tapaa. Otetaan muka pisteet C, D missä hyvänsä, vedetään suora viitva CD ja tehdään osa ad AD -n pituiseksi: sitten otetaan nuora niin pitkä, kuin AC ja CD yhteensä ja pannaan merkki silleen kohdin nuoraa, joka vastaa pistettä C , ja solmitaan nuoran päät, A -ta vastaava kiini a -han, D -tä vastaava d -hen. Sitten otetaan nuora merkistä käteen ja tehdään ulos linjasta ad , kunneka kumpiki nuoran osa kiintyy. Pisteessä c , johon merkki nyt sattuu, yhödään tantereeseen keppi, joka näyttää ac -n suunnan.

27. §. Vedetään, suoralla viivalla AB annetusta pisteestä C, kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 128).

Paperille. Leikkaa yhdenpituiset osat CD, CE kahden puolen C-tä. Ota D keskipisteeksi ja viivaa ympyräkaari, minipituisella säteellä hyvänsä (kuitenki DC-tä pitimmällä). Ota sitten E keskipisteeksi ja viivaa samalla säteellä ympyräkaari, joka leikkaa edellisen pisteessä F. Yhdistä F ja C; nyt pitää viivan FC olla kohtisuoran AB-tä vastaan.

Kuv. 128.

Sillä jos FD, FE vedetään, niin saadaan kaksi kolmiota FCE, FCD, ja jos ajatellaan yhden niistä vääntyvän yhteisen sivun FC:n ympäri, kunnes sattuu toiselle kolmiolle, niin pitää kolmioiden peittämän toisensa (§ 23), koska sivu FE on FD:n ja CE CD:n pituinen. Kulma FCE sattuu silloin ummelleen FCD:lle ja on siis sen kotoinen. Mutta koska nämä kulmat ovat yhtä suuret, niin seisoo FC kohtisuorin AB-tä vastaan (§ 13).

Wainiolla pannaan nuora päistänsä kiini pisteihin D, E, pingoitetaan sitten keskipohdaltansa, ja keskipohdan piste F merkittään tantereeseen yhdellä kepillä. Tämän pisteen ja C:n välillä käypi nyt se kohtisuora viiva.

28. §. Vedetään annetusta pisteestä C, ulkopuolella suoraa viivaa AB, kohtisuora viiva sitä vastaan. (Kuv. 129).

Paperille. Ota C keskipisteeksi ja viivaa ympyrä, joka leikkaa AB:n pisteissä D, E. Ja' a DE kahdella F-ssä ja yhdistä C ja F, niin on CF kohtisuora AB-tä vastaan.

Kuv. 129.

Wainiolla pannaan nuoran toinen pää kiini pisteesen C ja wiedään toinen eteenpäin, kunnes tapaa viivan AB pis-

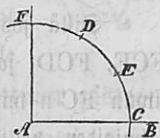
teessä E, joka merkitään maahan lyhödyllä seipäällä. Sitten asetetaan pitkin linjaa AB:tä, sitfi kuin nuora taas kiintyy pisteessä D, johon samate lyhödään seiväs. Jos nyt viitwa DE jaetaan kahtia, niin saadaan piste F, johonka kohtisuora viitwa sattuu.

Muist. Kuinka kohtisuora viitwa vedetään C-stä AB:tä vastaan, kun C on niin etäällä, että nuoralla ei yletä AB-hen, katso § 39.

29. §. Vedetään suoran viivan AB päätepisteestä A kohtisuora viitwa sitä vastaan. (Kuv. 130).

Jos AB:n voi pitentää A:n yli, niin vedetään kohtisuora viitwa § 27:n jälkeen. Kuv. 130.

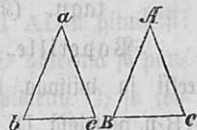
Waan jos ei, niin otetaan A keskipisteeksi ja viitwataan kaari, joka leikkaa AB:n eräässä pisteessä C; tästä kaaresta katkaistaan sitten CD, jätteen AC:n pituisella harpin aukeemalla; jaetaan kaari CD kahtia E:ssä ja tehdään DF DE:n eli EC:n pituiseksi. Viimein vedetään A-sta suora viitwa pisteeksi F. Tämä viitwa on nyt kohtisuora AB:tä vastaan.

Sillä kaari CD on 60° *); jos siis DF, joka on puolta lyhempi, liitetään siihen, niin on koko kaari 90° (eli neljäs osa koko kehää) ja vastaava ummelleen suoraa kulmaa.

30. §. Jos kaksi sivua ja niiden välikulma yhdessä kolmiossa ovat toijensa kokoiset toijessa, niin pitää kolmioiden peittämän toijensa. (Kuv. 131.) Kuv. 131.

Olkoon nyt kolmioissa abc, ABC sivu ab AB:n ja ac AC:n pituinen ja välikulma a myös A:n kokoinen, niin sanotaan kolmioiden peittävän toijensa.

*) Että harpin aukeema, niin suuri kuin ympyrän säde, aina pitää 60° , saapi kokein tietää.

Sillä jos kolmio abc pannaan kolmiolle ABC , niin että piste a sattuu A -lle ja sivu ab AB -lle, niin sattuu myös sivu ac AC -lle, koska kulmat a ja A ovat yhdenkokoiset. Ja koska sivu ab on AB -n ja ac AC -n pituinen, niin pitää myös pisteen b sattuman B -hen ja c C -hen; ja seurana siitä sivun bc sattuman BC -lle. Koska siis jokainen sivu yhdessä kolmiossa sopii aivan toisellensa toisessa, niin peittävät kolmiot toisensa.

31. §. Määrätään kahden paikan A ja B välimatka, kun ei pääse suoraan toisesta toiseen, mutta kuitenkin kolmanteen C kumpaiseenki. (Kuv. 132).

Pitennä suorat viivat AC , BC toiselle puolen pistettä C ; tee Ca CA -n ja Cb CB -n pituiseksi ja vedä suora viiva ab . Mittaa sitten ab , niin on se väin AB pituinen.

Sillä koska Ca on CA -n ja Cb CB -n pituinen ja kulma aCb ristikulmansa ACB -n koinen (§ 16), niin pitää kolmioiden aCb ja ACB -n peittämän toisensa (§ 30) ja siis sivun ab oleman AB -n pituisen.

32. §. Jos yksi sivu ja sitä lähimmät kulmat yhdessä kolmiossa ovat toisensa koinen toisessa, niin pitää kolmioiden peittämän toisensa. (Kuv. 131).

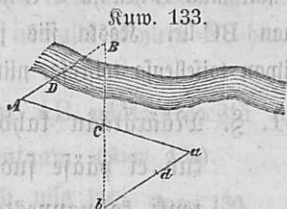
Olkoon nyt kolmiossa abc , ABC sivu bc BC -n pituinen, kulma b B -n ja c C -n koinen; niin sanotaan kolmioiden peittävän toisensa.

Sillä jos kolmio abc pannaan kolmiolle ABC niin, että sivu bc tulee BC -lle, pisteilläänä b B -lle ja c C -lle, niin pitää sivun ba sattuman BA -lle, koska kulma b on B -n koinen, samate pitää sivun ca sattuman CA -lle, koska kulma c on C -n

kokoinen. Ja koska nyt kolmioiden sivut sattuvat ummelleen toisen toisensa päälle, niin peittävät kolmiot toisensa.

33. §. Määrätään kahden paikan A ja B välimatka, kun ei pääse paitsi yhteen A niistä. (Kuv. 133).

Valitse semmoinen seisontapaikka C, josta voi mitata A=han ja tähtää B=hen. Ehd C=hen seiswäs ja pitennä AC yli C=n, tunneta Ca tulee CA=n pituiseksi. Tee kulma Cad CAD=n kotoiseksi (§ 26). Astu

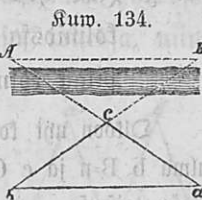
sitten ad:n suuntaa eteenpäin pisteeseen b, jossa seiswäs C warjoaa B=n. Nyt pitää suoran viivan ab oleman AB=n pituisen.

Sillä koska Ca on CA=n pituinen, kulma Cab CAB=n ja aCb ristikulmansa ACB=n kokoinen, niin pitää kolmioiden aCb, ACB peittämän toisensa (§ 32) ja siis sivum ab yhdesä kolmiossa oleman vastaavansa AB=n pituinen toisessa.

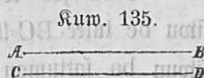
Muist. Jos tahtoisi tietää ainoastaan joen leveyhden DB, niin voipi lyhdyttänensä AB=n pituuden, witjoilla mitata AD=n ja ottaa sen pois lu'usta, niin tulee jääpä DB tiettyksi.

34. §. Määrätään kahden paikan A, B välimatka, kun ei pääse kumpaiseenkään. (Kuv. 134).

Valitse sovelias seisontapaikka C. Etsi A=n ja C=n välimatka (§ 33) ja pitennä AC yli C=n, tunneta Ca tulee CA=n pituiseksi. Hae samate B=n ja C=n väli ja pitennä BC yli C=n, tunneta Cb tulee CB=n pituiseksi. Nyt on suora viiva ab wälin AB=n pituinen (§ 30).

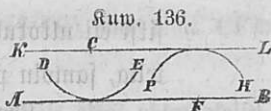

35. §. Kaksi suoraa viivaa sanotaan suuntaisiksi, jos ne yleensä

ovat yhtä etäällä toisistansa. (Kuv. 135).

36. §. Vedetään pisteitse C, suor-
 ran viivan AB ulkopuo-
 lella, sen suuntainen suora
 viiva. (Kuv. 136).

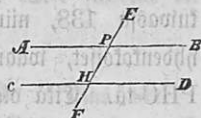

Ota C keskipisteeksi ja viivaa kaari DE, joka situu *)
 AB:tä (pitennettynä, jos niin tarvitaan). Ota sitten etempänä
 AB:llä piste F keskipisteeksi ja viivaa entisellä harpin aukeamalla
 kaari PH samalle puolen AB:tä. Vedä viime C:n läpitse suora
 viiva KL, joka situu PH:ta, niin on KL AB:n suuntainen.

37. §. Jos kaksi suoraa viivaa AB,

Kuv. 137.

CD (Kuv. 137) leikataan kol-
 mannella EF miten hyvänsä,
 niin kutsutaan kulmat APH,

PHD vuorokulmiksi. Samat ovat BPH
 PHC vuorokulmat. Kulma EPB on nimeltään
 ulkokulma ja kulma EHD sitä vastaava
 sisäkulma samoin puolin viivaa EF. Sa-
 mate ovat EPA ja EHC, FHC ja FPA, FHD
 ja FPB toistansa näin vastaavat samanpuoliset
 ulko- ja sisäkulmat.

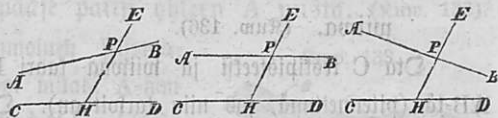
38. §. (Edell. kuv.). Jos kaksi suoraa viivaa AB,
 CD ovat suuntaiset, ja kolmas EF leikkaa ne,
 niin ovat vuorokulmat yhdenkokoiset ja jokainen
 ulkokulma vastaavansa kokoinen sisäpuolella, sa-
 moin puolin leikkaamata viivaa. Eli peri-
 vastoin: Jos suora viiva EF leikkaa toiset
 kaksi AB, CD ja tekee vuorokulmat yhdenkokoi-

*) S. o. tapaa pyyhkäisten eli leikkaamatta. Katso Viivanto-
 Dpin N:o 80.

sitä eli ulkokulman vastaavan ja kokoiseksi sisäpuolella, samoin puolin, niin ovat AB, CD suuntaiset.

Tämä sel- Kuv. 138. Kuv. 139. Kuv. 140.

fenee silminnähtä-
väksi, jos ajatel-
laan suorat wii-

wat CD, EH liikkumattomina, mutta AB liikkuvana pisteen P ympäri, niin että se voi saada ne eritilat, joita kuvaukset 138, 139, 140 osoittavat.

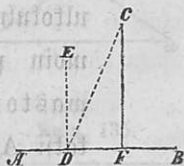
Jos nyt AB vedetään niin viistoon CD:tä vastaan, kuin kuvassa 138, niin nähty selvästi, että kuorokulmat eivät ole yhdenkokoiset, vaan APH pienempi PHD:tä ja BPH suurempi PHC:tä. Eikä ole yksikään ulkokulma vastaavan ja kokoinen sisäpuolella; sillä EPA on suurempi EHC:tä ja EPB pienempi EHD:tä.

Mutta jos viitva AB wäännetään niin, että se tulee CD:n suuntaiseksi, niinkuin kuvassa 139, niin ovat kuorokulmat yhdenkokoiset (APH ja PHD, BPH ja PHC) ja jokainen ulkokulma vastaavan ja kokoinen sisäpuolella (EPA ja EHC, EPB ja EHD).

Jos taas wäännetään AB vielä enemmän, että se tulee niin viistoon CD:tä vastaan, kuin kuva 140 näyttää, niin saadaan taas erikokoiset kulmat — vaan vastoin sitä, kuin kuvassa 138 nähdään — niin, että se kulma, joka siinä oli suurempi, tulee tässä pienemmäksi, ja peritvastoin.

39. §. Vedetään wainiolla kohtisuora wiitva pisteestä C suoraa wiitvaa AB vastaan, kun C on niin etäällä, ettei siitä witjat eikä nuora yletä AB:hen asti. (Kuv. 141).

Kuv. 141.

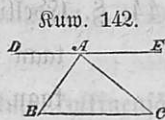
Ota piste, kussa tahdot, AB:llä ja wedä CD. Wedä vielä D:stä wiitva DE kohtisuorin AB:tä vastaan (§ 27) ja te'e

kulma DCF yhtä suureksi, kuin EDC (§ 26), niin pitää CF:n oleman kohtisuoran AB:tä vastaan.

Sillä koska suorakulmat EDC, DCF ovat yhdenkokoiset, niin pitää viivojen ED, FC oleman suuntaiset (§ 38). Ja koska suora viiva AB leikkaa suuntaiset viivat ED, FC, niin pitää ulkokulman CFB oleman vastaavansa EDB kokoinen sijäpuolella (§ 38). Mutta kulma EDB on suora; jentähden on myös CFB suora.

40. §. Kusjafi kolmiossa ABC ovat kaikki kolme kulmaa yhteensä yhtä suuret, kuin kaksi suoraa eli 180° . (Kuv. 142),

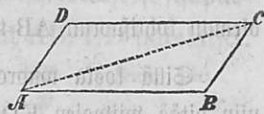
Sillä jos suora viiva DE vedetään kolmion yhden kulmakären A läpitse sivun BC suuntaiseksi, niin on kulma DAB yhtä suuri, kuin suorakulmansa ABC. Samate on kulma EAC yhtä suuri, kuin ACB. Sentähden tekewät kolmion kaikki kolme kulmaa yhteensä yhtä paljo, kuin kaikki kolme kulmaa DAB, BAC, CAE yhteensä. Mutta nämä kulmat yhteensä tekewät kaksi suoraa (§ 14 Muist.); jentähden tekewät myös kolmion kulmat yhteensä yhtä paljo, kuin kaksi suoraa.

41. §. Edellisestä seuraa: 1:ksi että kusjafi kolmiossa ovat kaikki kolme kulmaa yhteensä yhtä suuret, kuin kaikki kolme kulmaa yhteensä missä toisessa kolmiossa hyvänjä; 2:ksi jos kaksi kulmaa yhdesä kolmiossa yhteensä ovat yhtä suuret, kuin kaksi kulmaa toisessa, niin on jääpä kulma yhdesä jäävän kokoinen toisessa; ja 3:ksi jos yksi kulma kolmiossa on suora, niin tekewät toiset yhteensä yhtä paljo, kuin yksi suora.

42. §. Nelisivukas ABCD, jonka vastasivut (AB ja DC, AD ja BC) ovat suuntaiset, kutsutaan suunnikkaaksi. (Kuv. 143).

Kuv. 143.

43. §. Jokaisen suunnikkaan jakaa halkasia kahteen kolmioon, jotka voivat peittää toisensa.

(Edell. Kuv.). Sillä halkasia AC on yhteinen sivu kummallekin kolmiolle DAC, BCA; kulmat DAC ja DCA ovat myös yhtä suuret, kuin kuoronkulmansa BCA, BAC; sentähden voivat kolmiot peittää toisensa (§ 32).

44. §. Edellisestä seuraa: 1:ksi) että joka suunnikas jaetaan halkasialla kahtia; 2:ksi) että joka suunnikkaan vastasivut ovat yhdenpituiset (sillä sivu BA sattuu CD=lle ja sivu BC DA=lle); 3:ksi) että joka suunnikkaan vastakulmat ovat yhdenkoiset (sillä kulma B sattuu D=lle, ja samate olisi myös kulma DAB sattunut BCD=lle, jos halkasia olisi vedetty D=stä B=hen, sitä vastoin, kuin A=sta C=hen).

45. §. Jos nelisivukkaan vastasivut ovat yhdenpituiset, niin ne ovat suuntaiset ja siis nelisivukas suunnikas.

(Edell. Kuv.). Jos sivu AB on DC:n ja AD on BC:n pituinen, niin pitää ABCD:n oleman suunnikkaan.

Sillä vedä halkasia AC. Silloin ovat kolmion ABC kolme sivua AB, BC, AC yhdenpituiset, kuin kolmion ADC niitä vastaavat sivut DC, DA, AC. Sentähden nämät kolmiot ovat toisiansa peittävät (§ 23), ja kulma BAC on siis yhtä suuri

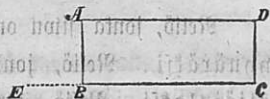
kuin DCA , ja kulma BCA yhtä suuri kuin DAC . Nht ovat BAC , DCA vuorokulmat; sentähden on AB DC -n suuntainen. Samate ovat BCA , DAC vuorokulmat ja siis AD BC -n suuntainen. Sentähden on $ABCD$ suunnikas.

46. §. Jos suunnikkaan $ABCD$ yksi kulma A on suora, niin ovat kaikki sen kulmat suorat. (Kuv. 144).

Sillä jos sivu BC pitennetään

B -n yli, niin on kulma ABE yhtä suuri, kuin vuorokulma A . Kulma ABE on siis suora ja sentähden pitää myös kulman ABC olla suoran (§ 14). Kulmat C ja D ovat samate suorat, sillä kumpi niistä on vastakulmansa toinen suunnikkaassa (§ 44). Sentähden ovat suunnikkaan $ABCD$ kaikki kulmat suorat.

Kuv. 144.

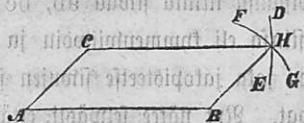
47. §. Wiivataan suunnikas, kun yksi kulma kylkinensä on tietty. (Kuv. 145).

Olkoon esim. tietty kulma

Kuv. 145.

45° ja kylistä toinen 5, toinen 8 hmmenwiivaa.

Wedä suora wiivwa AB ja afeta pisteeseen A kulma BAC , jota on 45° (§ 20. Muist.). Tee AC 5 hmmenwiivwan ja AB 8 hmm. wiivwan pituisesti. Ota C keskipisteeksi ja wiivvaa, AB -n pituisella säteellä, kaari DE . Ota sitten B keskipisteeksi ja wiivvaa AC -n pituisella säteellä kaari FG , joka leittää ensimmäisen pisteessä H . Yhdistä HB , HC ; nht on $ABHC$ waadittu suunnikas.

Muist. Jos sivut AB , AC olisivat olleet yhdenpituiset ja kulmansa suora, niin olisi suunnikkaasta tullut neliö. Jos sivut olisivat olleet yhdenpituiset ja kulmansa vino (terävä eli tylsä), niin olisi suunnikkaasta tullut vino neliö. Waan jos sivut

olisivat olleet eripituiset ja kulmansa suora, niin olisi suunnittaasta syntynyt suorakaidet. Kun, niinkuin tässä, sivut ovat eripituiset ja kulmansa vino, tulee suunnittaasta vinoakaidet.

II. Tšapintaisten kuviain mitannosta.

48. §. Pintain mitta.

Neliö, jonka sivu on tšynärän pituinen, tšutsutaan neliötšynäräksi. Neliö, jonka sivu on jalan pituinen tšutsutaan neliöjalaksi. Neliö, jonka sivu on tšymmentuuma, tšutsutaan neliötšymmentuumaksi j. n. e. Tšammotset neliöt ovat otetut pintain mitaksi. Pinnan koko laajuus sanotaan sen alaksi. Jos esim. pinta on 7 kertaa niin suuri, kuin neliötšynärä, niin sanotaan sen olevan 7 neliötšynärää. (Kuv. 146).

Jos abed on neliötšymmentuuma, ja Kuv. 146.

tulee määrättäväksi, kuinka monta neliötšymmentuviittoa siihen menee, niin jaetaan kaksi toifiansa likintä sivua ab, bc tšymmenenstin osiin eli tšymmentuviitvoin ja vedetään siten joka jakopisteitse sivujen suuntaiset viiviat. Nyt näkee selvästi, että neliötšymmentuuma on jaettu tšymmenen riviin ja joka rivi tšymmenen ruutuuseen, jotta kaikki ovat neliötšymmentuviitvoja. Yksi neliötšymmentuuma on siis 10 kertaa 10, eli 100 neliötšymmentuviittoa. Samate on neliöjalaka 10 kertaa 10, eli 100 neliötšymmentuuma. Yksi neliötšyli on 3 kertaa 3, eli 9 neliötšynärää j. n. e. Se on tšynä seuraavaan pintamitan ja'antaan:

Tavallinen mitta (eli kaupparamitta).

1 Neliötšyli ($= 3 \times 3$) = 9 neliötšynärää.

1 Neliötšynärä ($= 4 \times 4$) = 16 nel. korttelia.

1 Neliötšortteli ($= 6 \times 6$) = 36 nel. tuumaa.

1 Neliötuumaa ($= 12 \times 12$) = 144 nel. wiitvaa.

1 Neliöwiitwa ($= 12 \times 12$) = 144 nel. rahtua j. n. e. 33×33

Kymmenmitta.

1 Neliötanko ($= 10 \times 10$) = 100 neliöjaltaa.

1 Neliöjalta ($= 10 \times 10$) = 100 nel. kym. tuumaa.

1 Neliö kym. tuumaa ($= 10 \times 10$) = 100 nel. k. wiitvaa.

1 Neliö kym. wiitwa ($= 10 \times 10$) = 100 nel. kymmenrahtua j. n. e.

Yksi neliöpenintulma tekee 6000×6000 j. o. 36,000,000 neliöshkta.

Pintamittana käytetään meillä kymmenjalta, kymmentuhmaa, kymmenviitwa j. n. e., mutta aukioin, peltoin, niittyihin, metsien y. m. alan määränmäärä mitannolliset kymmyrin- ja kapan-alat, eli kka neliöjalat; ollen kymmyrin-ala = 30 kapan-ala = 14,000 n. kynnärää = 56,000 neliöjaltaa, ja kapan-ala = $1,866\frac{2}{3}$ neliöjaltaa. *)

49. §. Etitään neliön pinta-ala. **)

Mittaa, kuinka monta kynnärää, tuumaa eli muuta pituusmittaa menee yhteen neliön sivuun. Kerro tämä luku itsellensä, niin osoittaa tulo, kuinka monta neliökynnärää, neliötuumaa j. n. e. neliön pinta on. (Kuv. 147).

Jos esim. neliön ABCD sivu AB on 7
wiitvaa, niin pitää neliön pinta-ala oleman 49
neliöwiitvaa. Sillä jos ne kaksi sivua AB, BC
jaetaan kumpiki 7 wiitvaansa ja jakopisteitse we-
detään sivujen suuntaiset wiitvat, niin tulee neliö
jaetuksi 49 neliöwiitvaansa.

Kuv. 147.

Esim. 1. Kuinka suuri on neliön pinta-ala, jonka sivu on 1
kynnärä, 9 tuumaa? 1089 nel. tuumaa eli $1\frac{57}{64}$ neliökynnärää.

*) Katso Keis. Reglementti Maamittauksesta j. n. e. annettu 15 p. Toukokuuta 1848.

**) Pinta-ala, joka jo sanottaisiin vaan alallati, käytetään tässä jemminkin erotettujesi tuutioalasta, josta edespäin.

Koska tämä sivu on 33 tuumaa, niin on pinta-ala 33×33 neliö-tuumaa. Jos sen siassa kertoisi sivun kynnäräluvun $1\frac{3}{8}$ itsellensä, niin saisi pinta-alan neliökynnärisä.

Esim. 2. Kuinka suuri on neliön pinta-ala, kun sivu on 3 jalkaa, 6 kym. tuumaa, 7 kym. viitvaa? $13,4689$ neliöjalkaa.

Tässä on sivu $3,67$ jalkaa, ja pinta-ala siis $3,67 \times 3,67$ nel. jalkaa.

Esim. 3. Ruutarha on 250 kynnärän neliö; mitä on tarhan pinta-ala, kynnhrin ja kapoin luettu? 4 kynnhrin, $13\frac{13}{14}$ kapon-ala.

Esim. 4. Lattia on 11 kynnärän neliö; mitä sen maalaaminen maksaa 56 pennin jälkeen n. kynnärästä? 67 marffaa 76 penniä.

50. §. Etjitään suorakaiteen pinta-ala. (Kuv. 148).

Mittaa suorakaiteen kaksi sivua AB, BC, (Kuv. 148.) jotka reunaavat kulman. Kerro kumpaisenkki kynnärä eli tuumaluku j. n. e. toinen toisellansa, niin sanoo tulo, kuinka monta n. kynnärää eli n. tuumaa j. n. e. suorakaiteen pinta-ala on.

Jos esim. sivu AB on 5 kym. viitvaa, ja BC 9 kym. viitvaa, niin on suorakaiteen pinta-ala 45 neliökymmenviitvaa. Tämä selkenee parahite, jos suorakaide jaetaan ruutuloihin.

Muist. Kumpiki sivu pitää luettaman samassa pituusmitassa.

Esim. 1. Mitä on suorakaiteen pinta-ala, kun kulmakhylet ovat toinen 3 jalkaa ja toinen 2 jalkaa, 4 kym. tuumaa? $7,2$ n. jalkaa.

Esim. 2. Rujanen, 90 kynnärän pituinen ja $12\frac{1}{2}$ kynnärän levhinen, on sitvetettävä; mitä se maksaa 8 pennin jälkeen n. kynnärästä? 90 marffaa.

Esim. 3. Kuinka paljo lautoja tarvitaan kattoon, joka on 18 kynnärää pitkä ja 14 kynnärää, 16 tuumaa leveä, kun joka

lauta, on 9 tynnärän pituinen ja 11 tuuman levyinen? 5 tolltia ja 4 lautaa.

Ensin etsitään katon ja yhden laudan ala (molemmat esim. neliötynnärissä); sitten jaetaan ensi saama toisella, jolloin osuus näyttää lautojen lukun.

Esim. 4. Kuinka monta arkkiä paperia menee seinän korottamiseen, kun arkin pituus on 22 tuumaa ja leveys 18 tuumaa ja seinän pituus 15 tynnärää ja korkeus 9 tynnärää? 196 $\frac{1}{11}$ arkki.

Esim. 5. Suorakaiteen huutoinen pelto on 430 tynnärän pituinen ja 216 tynnärän levyinen; mikä on sen pinta-ala tynnärin ja kapoin luettuna? 6 tynnärin ja 19 $\frac{1}{35}$ kapoin-ala.

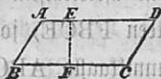
Esim. 6. 14 tynnärää pitkä ja 12 $\frac{1}{2}$ tynnärää leveä lattia on tehtävä tiivestä, ja joka tiivi on 20 tuuman neliö; paljoko niitä menee ja mitä se maksaa 26 pennin jälkeen tiivestä? 252 tiivettä; 65 mkkaa 52 penniä.

51. §. Sivun, jolle suunnikas ajatellaan mitatesa asetettuna, kutsutaan suunnikkaan asemaksi. Suunnikkaan korko on se suora viiva, joka vastaanasta sivusta vedetään kohtisuorin asemata vastaan. (Kuv. 149, 150).

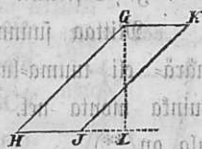
Niin on EF suunnikkaan ABCD:n korko, jos BC eli AD otetaan asemaksi. Suunnikkaassa GHJK, jonka korkeusviiva sattuu aseman HJ ulkopuolelle, on GL suunnikkaan korko. Suorakaiteen korko on yksi asemata vastaan kohtisuora sivunsa.

52. §. Jotain windulmainen suunnikas ABCD on yhtä juuri, kuin suorakaide FBCE, jolla on sen kanssa sama asema BC ja sama korko CE; (Kuv. 151).

Kuv. 149.

Kuv. 150.

Mat Sillä koska FE on yhtäsuuri, kuin BC (Kuv. 151.) (§ 44), ja BC, kuin AD, niin pitää FE:n oleman yhtä suuren, kuin AD. Ota pois yhteinen osa AE, niin on sivu FA kolmiossa EBA yhtä suuri, kuin sivu ED kolmiossa ECD. Toiset sivut FB, BA yhdessä kolmiossa ovat myös yhtä suuret, kuin vastaavaansa EC, CD toisessa (§ 44). Sentähden voivat nämä kolmiot peittää toisensa (§ 23). Jos siis suunnikkaasta ABCD leikataan kolmio ECD ja asetetaan niinkuin FBA, niin muuttuu suunnikas suorakaiteeksi, samalla asemalla ja korolla.

Kuv. 152.

Muist. Tapahtuu välistä, että sivu AD (Kuv. 152) tulee kokonaan ulkopuolelle kohtisuoraa viivaa CE. Jos silloin suunnikas ABCD jaetaan suorilla, aseman suuntaisilla, viivoilla GH, KL j. n. e. useampaan pienempään suunnikkaaseen, niin tulevat kaikki niiden asemat GH, KL, BC yhdenpituisiksi keskenään (§ 44) ja kaikki korot yhteenä yhtä suureksi kuin EC. Jos siis joka pieni suunnikas tehtäisiin suorakaiteeksi, niinkuin tätä ennen on neuvottu, ja ne asetettaisiin päällekkäin, niin tekisivät ne kvaan yhden suorakaiteen FBCE, jolla on sama asema BC ja sama korko CE, kuin suunnikkaalla ABCD. *)

53. §. Etetään vinoikulmaisen suunnikkaan pinta-ala.

Mittaa suunnikkaan asema ja korko. Kerro aseman kynnärä eli tuuma-luku j. n. e. koron luvulla, niin nähtää tulo, kuinka monta nel. kynnärää, tuumaa j. n. e. suunnikkaan pinta-ala on. **)

*) Tehdäksensä tätä vielä silminnähtävämmäksi, voipi paperista tehdä semmoisen vinoikulmaisen suunnikkaan, leikata se jännöllisesti kappaleiksi ja sovitaa osat suorakaiteeksi.

**) Tämä opetus sanotaan lyhemmin näin: Kerro asema korolla, niin saat suunnikkaan pinta-alan.

no (Kuv. 149). Jos esim. asema BC on 8 kym. viivaa ja korko EF 3 kym. viivaa, niin pitää suunnittaa ABCD pinta-alaan olla 24 n. k. viivaa. Sillä suunnitus on sen suorakaiteen kotoinen, jolla on BC asemana ja EF korkona (§ 52), ja tämän suorakaiteen pinta-ala on 24 n. k. viivaa (§ 50).

Esim. 1. Kuinka suuri on suunnittaa pinta-ala, kun asema on 9 ja korko $3\frac{1}{2}$ kynnärää? $31\frac{1}{2}$ n. kynnärää.

Esim. 2. Mitä on vinoneliön pinta-ala, kun sivu on 1,9 k. tuumaa ja yksi kulmista 30° ? 1,805 n. k. tuumaa.

Vinoneliö viivataan § 47 jälkeen. Muist. Valittua yksi sivu asemaksi, otetaan korko harpilla niin, että sen toinen kärki asetetaan johonkuhun pisteeseen asemata vastaanalla sivulla, ja toisella vedetään kaari, joka asemata sivuu.

Esim. 3. Mitä on vinokaitteen pinta-ala, kun yksi kulma on 45° ja tylistä toinen 9 k. viivaa, toinen 1 k. tuuma, 7 k. viivaa? 108 n. k. viivaa paikoilla.

54. §. Sivuu, jolle kolmio ajatellaan mitatesja ajettuna, kutsutaan kolmion asemaksi. Kolmion korko on se suora viiva, joka asemaa vastaanasta kulmakärestä vedetään kohtisuorin sitä vastaan. Katso Viiv. Opia N:o 63.

55. §. Etsitään kolmion ABC pinta-ala. (Kuv. 153).

Mittaa kolmion asema ja korko. Kerro asema korolla; niin on puoli tuloa kolmion pinta-ala.

Sillä kolmio on puoli suunnitasta ABCE (§ 44). Nyt saadaan tämän suunnitasta pinta-ala sillä, että asema BC kerrotaan korolla AD (§ 53). Senfähdän on kolmion ABC pinta-ala puoli BC:n ja AD:n tuloa.

Muist. Kolmion pinta-alaan voipi kohta löytää, jos asema kerrotaan puolella korkoa, eli korko puolella asemaa. Sem-

mintin sorvelias on tämä keino, kun puoli forkoa eli asemaa on täysi luku.

Esim. 1. Kuinka suuri on kolmion pinta-ala, kun asema on 60 ja forko 20 tynnäriä? 600 n. tynnäriä.

Esim. 2. Mikä on suorakulmaisen kolmion pinta-ala, kun suoran kulman kylät ovat toinen 32, toinen 17 jalkaa? 272 n. jalkaa.

Suorakulmaisesa kolmiossa voipi suoran kulman kylistä ottaa toisen asemaksi toisen foroksi.

Esim. 3. Mikä on kolmion pinta-ala, kun sivut ovat: 1 f. tuuma, — 1 f. tuuma ja 2 f. viitvaa, — 1 f. tuuma ja 6 f. viitvaa? $59\frac{52}{100}$ n. f. viitvaa.

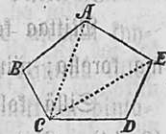
Kolmio viitvataan § 24 jälkeen. Jos pistin sivu otetaan asemaksi, niin ei tarvitse pitentää asemata, saada forko.

Esim. 4. Kolmion mutainen pelto on 720 tynnäriä pitkä ja 412 tynnäriä leveä (forkea); mikä on pellon pinta-ala tynnhirin ja kapoin luettu? 10 tynnhirin, $17\frac{29}{35}$ kapon-ala.

Esim. 5. Toinen kolmion moinen pelto on 735 tynnäriä pituudeltaan, 240 leveydeltään (koroltaan) ja on vourattu 144 markalla vuodessa; paljoko se tekee tynnhirin alalta? 22 markkaa $85\frac{5}{7}$ penniä.

56. §. Esitään suoraviivaisen kuvion, kuinka monisivuisen tahansa, pinta-ala. (Kuv. 154).

Kuv. 154.

Olkoon ABCDE suoraviivainen kuvio. Ja'a se kolmioihin ja hae joka kolmion pinta-ala erikseen; laske ne sitten yhteen, niin saat koko kuvion pinta-alan.

Muist. Jos tulisi mitattavaksi joku tilus, jonka rajat eivät kaikki ole suoria viitvoja, niin voipi epäsuorien sijaan ottaa niin vedettyjä suoria, että ne toiselta paikoin ottavat niin paljo alaa, kuin toisella jättävät.

57. §. Jos epäkäs ABCD (s. 155),
jonka sivut AD, BC ovat suuntaiset, tulee mitattavaksi; niin voi sen halkaisialla jakaa kahteen kolmioon ABD, DBC, etsiä erikseen kummankin pinta-alan, laskea ne yhteen ja niinmuodoin saada epäkkään pinta-alan.

Kuv. 155.

Mutta jos BC otetaan kolmion DBC:n, ja AD kolmion BAD:n asemaksi, niin sopii EF kumpaisentki korotksi. Sentähden kvoipi (niinkuin seuraavassa §:ssa tulee näytettäväksi) kohta määrätä koko epäkkään pinta-alan, halkaisiia vetämättäki.

58. §. Etsitään suuntais-epäkkään ABCD (Kuv. 155) pinta-ala.

Mittaa suuntaiset sivut AD, BC ja niiden kohtisuora väliviiva EF. Laske AD ja BC yhteen ja kerro summa puolella EF, niin on tulo epäkkään ABCD pinta-ala.

Sillä kolmion DBC pinta-ala saadaan, jos BC ferrotaan puolella EF. Samate saadaan kolmion BAD pinta-ala, jos AD ferrotaan puolella EF. Seuraten siitä saadaan epäkkään ABCD pinta-ala, jos AD:n ja BC:n summa ferrotaan puolella EF.

Esim. 1. Mikä on epäkkään pinta-ala, kun suuntaiset sivut ovat toinen $2\frac{1}{2}$ toinen 3 kynnärää ja niiden kohtisuora väliviiva $1\frac{1}{4}$ kynnärää? $3\frac{7}{16}$ n. kynnärää.

Esim. 2. Kuinka monta tynnyriä ja kappaa vetää epäkkään muotoinen pelto, kun suuntaiset sivut ovat toinen 624, toinen 450 kynnärää ja niiden kohtisuora väliviiva 213 kynnärää? 8 tynn. $5\frac{1}{10}$ kappaa (hiukan enempi).

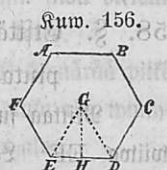
Esim. 3. Toisella epäkkään mukaisella tiluksella ovat suuntaiset sivut toinen 1960, toinen 1439 kynnärää ja niiden kohti-

suora väliviiva 824 tynnärää; kysytään, kuinka monen tynnyrin ja kappan ala se on? 100 tynnyriä, $291/350$ kappa.

59. §. Jos säännöllisen monisivukkaen *) keskeestä vedetään suorat viivat joka kulmapisteeseen, niin jakautuu monisivukas niin moneen yhtä suureen kolmioon, kuin sillä on sivuja (katso Viiv. Opin N:o 59. Muist.), Saadaksensa tietää säännöllisen monisivukkaen pinta-alan, ei tarvitse siis hakea kuin yhden kolmion pinta-alan ja kertoa se monisivukkaen sivujen lu'ulla.

60. §. Etsitään säännöllisen monisivukkaen pinta-alan. (Kuv. 156).

Olkon se nyt esim. säännöllinen kuusivuukas ABCDEF, jonka pinta-ala etsitään, ja vedettäköön keskeestä G suorat viivat GE, GD yhden sivuun ED päätepisteihin. Mittaa kolmion GED asema ED ja korko GH. Kerro ED puolella GH, ja tulo sivujen lu'ulla 6, niin saat säännöllisen monisivukkaen pinta-alan.

Muist. Koska tulontietäin järjestyks saapi kertoessa olla mitä hyvänä, niin olisi ensin voinut kertoa sivu ED 6:lla ja tulo puolella kohtisuoraa viivaa GH. Sentähden voi säännöllisen monisivukkaen pinta-alan mitys löhtää, jos ensin etsii koko ympäröksen ja sitten kertoo sen kohtisuoralla puolivälillä keskeestä yhteen kuvion sivuun.

61. §. Etsitään annetun ympyrän keskipiste. (Kuv. 157).

Ota kaksi pistettä A, B, misä tahdot ympyrän kehällä, ja vedä jänne AB. Leikkaa AB

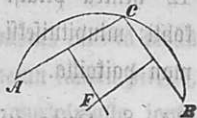
*) Suoraviivainen kuvio, jolla on useampi kuin neljä sivua, on monisivukas.

kahtia pisteessä C; wedä sitten pisteestä C kohtisuora viitwa DE ja leikkaa se kahtia F:ssä, niin on F ympyrän keskipiste. Jos harpilla koittaa, niin näkee tämän pisteen oikeaksi.

62. §. Etstätään annetun kaaren AB keskipiste. (Kuv. 158).

Ota omin mielin kaarella AB piste C ja wedä janteet AC, CB. Leikkaa ne kumpiki kahtia ja wedä leikkauspisteistä kohtisuorat viitwat sisään päin. Piste F, jossa viitwat leikkaawat toisensa, on nyt kaaren keskipiste.

Kuv. 158.

Sillä jos koko ympyrä olisi viivattuna ja vedetyt kohtisuorat viitwat pitennettäisiin kahden puolen aina kehään asti, niin nämä viitwat (edell. §:n jälkeen) molemmat käviisivät keskipisteestä, jona siis on niiden leikkauspiste.

63. §. Etstätään ympyrä-kehän pituus, kun keskiö on tietty, — eli perinvastoin.

Lutua laskemalla on löydetty, kunkin ympyrä-kehän olevan $3,14 \dots$ (eli liki $3\frac{1}{7}$) keskiön pituutta. Kehä saadaan siis, jos keskiö kerrotaan $3,14 \dots$ lla; keskiö taas, jos kehä jaetaan $3,14 \dots$ lla.

Esim. 1. Kuinka pitkä on ympyrä-kehä, jonka säde on 3 kynnärää? 18 kynnärää, $20\frac{4}{25}$ tuumaa.

Tässä on keskiö 6 kynnärää ja kehä siis $3,14 \times 6$ kynnärää.

Esim. 2. Ympyrä, jonka keskiö on 5 jalkaa, raudotetaan; minipituinen kisko siihen tarvitaan? $15,7$ jalan.

Esim. 3. Kuinka monesti pyörähtää peninkulman matkalla ratas, jonka keskiö on $2\frac{1}{4}$ kynnärää? Liki 2547 kertaa.

Jota pyörähtäessä joudutaan rataskehän pituus. Sentähden on se ensin määrättävä ja sitten montako semmoista peninkulmaan menee.

Esim. 4. Puun ympäryks on 7 jalkaa, kuinka pitkä keskiö? $2,229$ jalkaa.

Esim. 5. Toisen puun ympärys on $4,75$ jalkaa; kuinka pittä kestiö? $1,512$ jalkaa.

Esim. 6. Pyöreä torni on ympärysteltään 54 hynnärää; minpituien kestiö? 17 hynnärän, 4 tuuman paitoilla.

Esim. 7. Jos tahdotaan tehdä pyöreä pöytä, jonka ääreen 12 henteä pitäisi sopiman, ja jos $\frac{5}{6}$ hynnärää luetaan henteä kohti; minpituisiksi on pöydän kestiö tehtävä? 3 hynnärän, 4 tuuman paitoilla.

64. §. Kuta useampi siwu säännöllisellä monisiwukkaalla on, sitä enemmän muodostuu se ympyrän näköiseksi. Sentähden woipi pitää itse ympyrän säännöllisenä monisiwukkaana, jolla on määrättömän monta siwua. Jos nyt ajatellaan tämä monisiwukas kesteestänsä jaettuna kaikkein kolmioihin, niin tulee niiden jokaisen korko säteen pituisiksi. Ympyrän ala saadaan siis, jos koko kehä ferrotaan puolella sädettä (Katsö Muist. § 60).

65. §. Etjitään annetun ympyrän pinta-ala.

Mittaa ympyrän kestiö, kerro se $3,14 \dots$ lla, niin saat kehän (§ 63); kerro kehä puolella sädettä, niin on ympyrän pinta-ala saatu (§ 64).

Muist. Soweliaammin jaadaan ympyrän pinta-ala jos säde ferrotaan itsellänsä ja tulo $3,14 \dots$ lla.

Esim. 1. Ympyrän säde on 6 tuumaa; kuinka suuri on sen pinta? $113,04$ n. tuumaa.

Esim. 2. Kuinka suuri on pinnaltansa ympyrärengas (tahden samakeskeisen ympyrän välillä), kun ulko-ympyrän säde on $9,25$ jalkaa ja sisäympyrän 7 jalkaa? $114,80625$ n. jalkaa.

Ympyrärentaan ala saadaan, jos sisäympyrän ala otetaan ulkoympyrän alasta.

Esim. 3. Torven pistu keskiö on 11 tuumaa ja paksuus $2\frac{1}{2}$ tuumaa; kuinka suuri on torven pohjapinta? $86,725$ n. tuumaa.

Torven pohjapinta on ympyrärengas; ulkoympyrän säde $5\frac{1}{2}$ ja sisäympyrän 3 tuumaa.

66. §. Etsitään ympyräkaaren pituus, kun säde ja kaareni pykäläluku on tietty.

Ympyräkaaren pykäläluku sanoo, kuinka monta 360-tä kehän osaa kaari on. Koska siis tahdotaan tietää annetun kaaren pituus, etsitään ensin koko kehän pituus ja kerrotaan se murtolu'ulla, jonka osoittajana on kaaren pykäläluku ja nimittäjänä 360. Jos esim. säde olisi 4 kym. tuumaa ja kaari 37° , niin on koko kehän pituus $3,14 \times 8$ kym. tuumaa ja kaaren pituus $\frac{37}{360} \times 3,14 \times 8$ kymmentuhumaa.

67. §. Etsitään ympyrä-lohkareen pinta-ala.

Mittaa säde ja kaaren (eli keskeiskulman) pykäläluku. Määrää senjälkeen kaaren pituus (§ 66). Kerro kaaren pituus puolella sädettä, niin saat lohfareen pinta-alan.

Jos esim. säde AB (Kuv. 159) olisi 4 k. tuumaa, ja kulma A 37° , niin on lohfareen ABC pinta-ala $2 \times \frac{37}{360} \times 3,14 \times 8$ neliökymmentuhumaa.

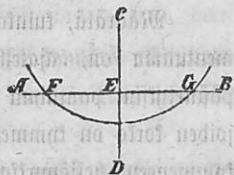
68. §. Etsitään ympyrä-lohkon ABD pinta-ala. (Kuv. 160.)

Etsi keskipiste C (§ 62) ja vedä säteet AC, BC. Määrää lohfareen CADB pinta-ala (§ 67) ja myös kolmion ACB pinta-ala (§ 55). Ota kolmion pinta-ala lohfareen pinta-alasta, niin on jääpä lohkon pinta-ala.

69. §. Wiivataan soikio, kun suurempi sekä pienempi keskiö on tietty. (Kuv. 161.)

Olkoot suurempana ja pienempänä keskiönä toisiansa vastaan kohtisuorat wii-

vat AB, CD, jotta leikkaavat toisensa kahdella pisteellä E. Ota pienemmän kestiön päätepiste C kestopisteeksi ja viilvaa EA:n pituisella säteellä kaari, joka leikkaa AB:n kahdessa pisteessä F, G. Näistä tulee nyt soikion säihkö-pisteet. Pane niihin kuunpaiseenti nasta ja nastojen ympärille päistänsä solmittu vihma, jonka koko pituus on toisen verran viilvaa AG pitempi. Vedä viimein köhy-viilva Wiiv. Dpin N:o 84 jälkeen.

70. §. Etjitään soikion pinta-ala.

Kerro puoli suurempaa kestiötä puolella pienempää ja tulo 3₁₄ n. n. la, niin saat soikion pinta-alan.

Tätä todistaa ei ole tässä sopiva.

8X. Esim. 1. Mitä on soikion pinta-ala, kun suurempi kestiö on 4 tuumaa ja pienempi 3? 9₄₂ n. tuumaa.

Esim. 2. Kuinka suuri on soikean sammion pohjapinta, kun pituus on 6 jalkaa ja leveys 4₃₆? 20₃₃₆ n. jalkaa.

Esim. 3. Kuinka suuri on soikean tarhapenttin pinta-ala, joka on 20 kynnärän pituinen ja 13 kynnärän levinen? 204 n. kynnärää.

III. Tilavain kuvioin eli täyttiöin mitannosta.

71. §. Täyttiöin mitta.

Kuutio, jonka särmä on kynnärän pituinen, kutsutaan kuutio-kynnäräksi. Kuutiojalka, kuutio-tuumaa j. n. e. ovat samat kuutioita, joiden särmä on yksi jalka, yksi tuuma j. n. e. Semmoiset ovat otetut tilavain kuvioin eli täyttiöin mitaksi. Täyttiön koko ulotus ja sisusta kutsutaan sen kuutioalaksi.

Määrätä, kuinka monta kuutio-kymmentuviilvaa yksi kuutio-kymmentuumaa on, ajatellaan kuutio-kymmentuumaa jaettuna 10=neen päällytyksiin pantuhun nelisnurkkaiseen puolekkeeseen eli liuskaan, joiden korko on kymmentuviilva. Josajsen näistä saattaa nyt jakaa kymmeneen nelisnurkkaiseen tappaleeseen, joiden pituus on 1 kym-

mentuuma ja leveys 1 neliohymmentwiiva. Jos vielä jaetaan josta kappale 10-teen kuution, niin saadaan kuutiohymmentwiivoja. Yksi kuutiohymmentuuma on siis $10 \times 10 \times 10$ eli 1000 kuutiohymmentwiivaa. Samate on kuutioyhli $3 \times 3 \times 3$ eli 27 kuutiohynärää j. n. e. Se on hynä seuraavaan kuutiomittaan ja'antaan.

Tavallinen mitta (Kauppa-mitta).

- 1 Kuutioyhli ($= 3 \times 3 \times 3$) = 27 kuutiohynärää.
 1 Kuutiohynära ($= 4 \times 4 \times 4$) = 64 kuutiofortteliä.
 1 Kuutiofortteli (f. waaksa) ($= 6 \times 6 \times 6$) = 216 kuutiotuumaa.
 1 Kuutiotuuma ($= 12 \times 12 \times 12$) = 1728 kuutiowiivaa.
 1 Kuutiowiiva ($= 12 \times 12 \times 12$) = 1728 kuutioahtua j. n. e.

Kymmenmitta.

- 1 Kuutiojalka ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiojalkaa.
 1 Kuutiojalka ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiohymmentuumaa.
 1 Kuutiohymmentuuma ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiohymmentwiivaa.
 1 Kuutiohymmentwiiva ($= 10 \times 10 \times 10$) = 1000 kuutiohymmentrahtua j. n. e.
 Kuutiopeninfulma tekee $6000 \times 6000 \times 6000$ eli 216,000,000,000 kuutioyhtä.

Kuutioiden ja wetewien tavaroin mitannossa käytetään myös toisenlaatuista mittoja, esim. hynhyri, kappa, kannu j. n. e.; tehden, paitsi mitä §:ssä 48 jo sanottiin, 1 Hynhyri = 6 f. f. jalkaa, 300 f. f. tuumaa; 1 kappa = 210 f. f. tuumaa, 1 kannu = 100 f. f. tuumaa; ja 1 hynhyri wetewää tavarata = 48 kannua eli 4800 f. f. tuumaa.

72. Etjitään itse kuution kuutioala.

Mittaa yksi kuution särmiestä. Kerro sen hynärä eli tuumaluku j. n. e. itsellensä ja sen tulo särmiän pituuslu'ulla, niin saat kuutioalan kuutiohynärisä eli tuumissa j. n. e.

Jos esim. särmiä olisi 6 wiivaa, niin pitää kuutioalan ole-

man $6 \times 6 \times 6$ eli 216 kuutiokiveä. Sillä kuution kumpi jakaa 216-teen kuutiokymmentiviivaiseen kuutioon (Katso edell. §).

Esim. 1. Kuinka suuri on kuution ala, kun särmä on $1\frac{1}{2}$ tynhärän pituinen? $3,375$ kuutiokynhärää.

Esim. 2. Kuinka monta tynhriä riistää (eloa) sopii kuutiommoiseen hinkaloon (laariin), jonka särmä on 5,6 jalkaa? 27 tynhriä, $26\frac{4}{15}$ kappaa.

73. §. Suora särmiö, jonka asemana on suorakaide, kutsutaan suorakaiteiseksi särmiöksi.

Muist. Suorakaiteinen särmiö rajataan kuudella suorakulmaisella suunnikkaalla.

74. §. Etstätään suorakaiteisen särmiön kuutioala.

Mittaa suorakaiteisen särmiön pituus, leveys ja korkeus. Kerro ne toinen toisellansa, niin saat suorakaiteisen särmiön kuutioalan.

Olkoon esim. suorakaiteisen särmiön pituus 12, leveys 5 ja korkeus 7 tuumaa; niin on sen kuutioala 420 kuutiotuumaa.

Sillä, pituus ensin kerrottuna leveydellä antaa tulon, joka näyttää, suorakaiteisen särmiön aseman eli pohjapinnan olevan 60 neliötä, ja samalla myös, että 60 kuutiotuumaa on alimmaisessa, tuuman korkeudessa, liuskassa. Mutta nyt on suorakaiteinen särmiö 7 tuumaa korkea ja vastaa siis 7 semmoista liuskaa. Sentähden on suorakaiteisen särmiön kuutioala 7 kertaa 60 eli 420 kuutiotuumaa.

Esim. 1. Mitä on kuutioala, kun pituus on 14, leveys 10 ja korkeus 6 tynhärää? 840 kuutiokynhärää.

Esim. 2. Kellari on kaitvettava 5 tynhärää, 8 tuumaa syvä, 6 tynhärää leveä ja 7 tynhärää pitkä; kuinka suuri on sen kuutioala ja mikä työpalkka 32 pennin jälkeen kuutiokynhärästä? 224 t. tynhärää, ja kustannus 71 mkkaa 68 penniä.

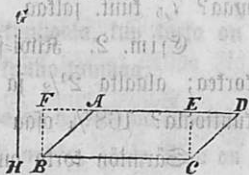
Esim. 3. Hirsi on 15 jalkaa pitkä ja $1,7$ neliö-jalkaa paksu; kuinka suuri kuutioala? $43,35$ t. jalkaa.

Esim. 4. Kuinka monta kannua rhyviä sopii laartin, joka on $2\frac{1}{2}$ rynnää pittä, $1\frac{1}{2}$ rynnää korkea ja 18 tuumaa leveä? 225 kannua.

75. §. Etjitään suoraa särmiön kuutioala, kun asemana on vinoikulmainen suunnikas.

Hae sen vinoikulmaisen suunnikkaan pinta-ala, joka on särmiön asemana, ja kerro se korolla, niin on kuutioala saatu.

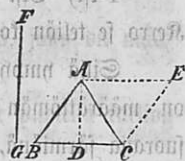
Sillä olkoon ABCD (Ruv. 162) särmiön asemana ja GH sen korkona. Silloin nähdään, että särmiön voi muuttaa suorakaiteiseksi, jonka asemana on suorakaide FBCE, sillä, että kolmitahkoinen särmiö, jonka asemana on kolmio CDE, leikataan pois ja muutetaan tilaan FBA. Tämän suorakaiteisen särmiön (ja siis muunsti särmiön) kuutioala löydetään, jos BC kerrotaan CE-llä ja tulo GH-lla (§ 74).

76. §. Etjitään kolmitahkoisen särmiön kuutioala. (Ruv. 163).

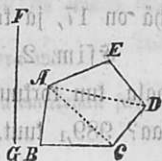
Etji ensin sen kolmion pinta-ala, joka on särmiön asemana. Kerro tämä ala särmiön korolla, niin saat vaaditun kuutioalan.

Sillä olkoon kolmio ABC särmiön asemana ja FG korkona. Nyt on tämä kolmitahkoinen särmiö puoli nelitahkoista, jonka asemana on suunnikas ABCE ja korkona FG. Mutta nelitahkoisen särmiön kuutioala saadaan, jos BC kerrotaan AD-llä ja tulo FG-llä (edell. §). Kolmitahkoisen särmiön kuutioala saadaan siis, jos BC kerrotaan puolella AD-tä ja tulo FG-llä.

77. §. Etjitään minikä särmiön kuutioala hyvänsä.

Etji särmiön aseman ala. Kerro se särmiön korolla, niin löhdät kuutioalan.

Sillä olkoon ABCD (Kuv. 164) särmiön asemana ja FG sen korkeus. Särmiön voi nyt jakaa useampaan kolmittahkoiseen särmiöön, joidenka kuutioala saadaan, jos josta kolmion ABC, ACD, ADE pinta-ala erikseen kerrotaan korkealla FG. Koko särmiön kuutioala käsitetään siis, jos kolmioiden pinta-alan summa kerrotaan FG:llä.

Esim. 1. Mitä on särmiön kuutioala kun korkeus on 3 jalkaa, ja kun aseman voipi jakaa kolmeen kolmioon, joiden pinnat ovat: $1,53$ n. jalkaa; 67 n. kym. tuumaa; ja 30 n. kym. tuumaa? $7,5$ kuut. jalkaa.

Esim. 2. Kivi-seinä on 25 kynnärää pitkä ja 3 kynnärää korkea; alalta $2\frac{1}{2}$ ja yläältä 2 kynnärää leveä; mikä on sen kuutioala? $168\frac{3}{4}$ osaa kuut. kynnärää.

Särmiön korkeus on tässä 25 kynnärää; asema on epätas.

Esim. 3. 120 shlen pituinen oja on yläältä $3\frac{1}{4}$ kynnärää ja pohjalta 2 kynnärää 9 tuumaa leveä, waan yleensä $1\frac{3}{4}$ kynnärää syvä; kuinka paljo maata tarvitaan ojan täyttämiseen? $1771\frac{7}{8}$ kuut. kynnärää.

78. §. Etstätän teliön kuutioala ja köyrypinta.

1-ksi) Etsti sen ympyrän pinta-ala, joka on teliön asemana. Kerro se teliön korkealla, niin saat kuutioalan.

Sillä ympyrän voi pitää säännöllisenä monikulmuksena, jolla on määrättömän monta sivua (§. 64), ja samate myös teliön suorana särmiönä, jolla on määrättömän monta sivua.

2-ksi) Etsti teliön aseman kehä ja kerro se teliön korkealla, niin saat teliön köyrypinnan.

Sillä lewitettyinä, on teliö suorakaide, jonka asemana on teliön asemakehä ja korkeus sama kuin teliönki (Katso Wiiv. Opin Viite).

Esim. 1. Kuinka monta kannua wetää sammio, kun pohjakehä on 17 , ja korkeus 4 jalkaa? $920,38$.

Esim. 2. Mitä on tasapaksun, soikkipohjaisen asteen kuutioala, kun korkeus on 15 , suurempi kestä 12 ja pienempi 7 tuumaa? $989,1$ kuut. tuumaa.

07 Esim. 3. Mikä on telion köhrypinnan ala, kun korkuus on 5 ja pohjakeskiö $1\frac{1}{2}$ kynnärää? 23,55 n. kynnärää.

79. §. Etsitään suoraa suipon kuutioala.

Etsi suipon aseman pinta-ala. Kerro se $\frac{1}{3}$ -lla suipon korkoa*), niin saat kuutioalan.

Tätä todistaa on tässä sopimaton. Waan jos haluaa kuitenki koetella osoituksen oikeutta, niin woipi ensin näin määrätä suipon kuutioalan ja sitten etsiä sen § 82 jälkeen.

Esim. 1. Mikä on suoraa suipon kuutioala, kun korko on 12 tuumaa ja asema 20 n. tuumaa? 80 kuutio-tuumaa.

Esim. 2. Suora nelitahtoinen suippo on hafattawa kivestä. Koron pitää oleman 7 jalkaa, aseman taas nelion, jonka sivu on $3,26$ jalkaa. Kuinka paljo tulee suippo painamaan, kun joka kuutiojalka kähtettyä kivilaattua on 8 leivistä ja $3\frac{1}{4}$ naulaa raskas? 4048,22 . . . naulaa.

80. §. Etsitään kartion kuutioala ja köhrypinta.

1-ksi) Hae kartion aseman pinta-ala. Kerro se $\frac{1}{3}$ -lla kartion korkoa, niin on tulo kartion kuutioala.

Sillä kartion woipi pitää suorana suippona, jolla on määrättömän monta sivua.

2-ksi) Hae kartion aseman kehä. Kerro se puolella kartion sivua**), niin saat kartion köhrypinnan.

Sillä kartion köhrypinta lewitethynä on ympyrä-lohkare, jonka kaari on kartion aseman kehä, ja säde kartion sivu (Katso Wiiv. Dpin Viite).

Esim. 1. Mikä on kartion kuutioala, kun pohjakeskiö on 4 ja korko 9 tuumaa? 37,68 kuut. tuumaa.

*) Suipon korko on kären ja aseman kohtisuora väli.

**) Kartion sivulla ymmärretään kären ja asemakehän suoraviivainen väli.

Esim. 2. Tornin taitto on kartio, jonka pohjakehä on 70 ja sivu 130 jalkaa. Kun tämä taitto nyt tulee vastitettavaksi, mitä se maksaa 48 pennin jälkeen n. jalasta? 2183 marffaa $73\frac{1}{3}$ penniä.

Esim. 3. Mitä maksaa kartiommoisen tornin maalaaminen, kun pohjakehä on $5,25$ ja sivu 53 jalkaa, 24 pennin jälkeen jota neliohynnästä? 52 mrf. $42,2$ penniä.

81. §. Etitään pallon kuutio- ja pinta-ala.

Pallo pitää $\frac{2}{3}$ teliötä, jonka pohjakehä ja korko on kumpi pallon kehäön pituinen.

Pallon pinta on 4 kertaa suurempi ympyrän pinta, jolla on sama kehä.

Tätä ei soti tässä todistaa.

Esim. 1. Mitä on pallon kuutioala, kun kehä on 1 jalka? $0,52 \dots$ kuut. jalkaa.

Esim. 2. Mitä on saman pallon pinta-ala? $3,14$ n. jalkaa.

Esim. 3. Mitä on ontelon tyhkkimän kuutioala, kun koko kehä on 16 tsm. tuumaa ja ympäryksen paksuus $2,5$ tsm. tuumaa? $1447,01 \dots$ t. t. tuumaa.

82. §. Etitään täyttiön, minkä hyvänjä, kuutioala.

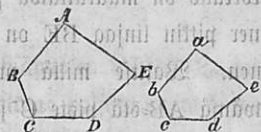
Pane määrättävä kappale asteaan, jonka kuutioala on tietty. Tähtä se sitten vedellä eli hiedalla. Mittaa veden eli hiedan kuutioala ja ota se asteen kuutioalasta, niin on jäännös kappaleen kuutioala.

Muist. Jos mielisi tällä keinon mitata kappalta, jota ei voi muuttaa, esim. suurta kiveä, niin rakennetaan sen ympärille suorakaiteinen särmiö, jota täytetään hiedalla; sitten tehdään, niin kuin ennen on sanottu.

IV. Kuvioiden mukaisuuteen perustetut mitannot.

83. §. Kaikki suoraviivaista kuviota ABCDE, abcde (Kuv. 165) sanotaan olevan mukaiset, jos ne muodoltaan ovat aivan

Kuv. 165.

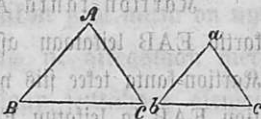
yhdenmoiset, jostaki kohta epä-suuret.

Kuvioiden mukaisuuteen vaaditaan,

1-ksi) että jokinain kulma yhdessä kuviossa on vastaavansa kokoinen toisessa (kulma A yhtä suuri kuin a, B kuin b, C kuin c j. n. e.). 2-ksi) että kummanki kuvion vastaavat sivuparit ovat keskenänsä suhteiset ($AB : BC = ab : bc$, $BC : CD = bc : cd$ j. n. e.).

84. §. Wakuuttaa itseänsä kahden suoraviivaisen kuvion (Kuv. 166) mukaisuudesta, kun niillä on useampi, kuin

Kuv. 166.

3 sivua, pitää erikseen kulmien ja erikseen sivujen mukaisuus tarkattaman.

Waan jos kuviot ovat kolmioita, niin seuraa toinen toisestansa. Jos esim. kolmioissa ABC,

abc kulma A on yhtä suuri kuin a, B kuin b, C kuin c, niin on myös $AB : BC = ab : bc$, $BC : CA = bc : ca$ ja $CA : AB = ca : ab$. Ja

perivastoin: Jos sivut ovat suhteiset, niin kolmiot ovat keskenänsä yhtäkulmaiset.

Tätä todistaa ei ole tässä tilaisuus.

85. §. Määrätään kappaleen korkeus, jota ei yletä mitata. (Kuv. 167).

Olkoon niin, että tornin AB korkeus on määrättävä ja että tanner pitkin linjaa BE on ihan tasainen. Valitse millä mitalalla hlvänjä AB-stä piste C ja lhö siinä seiväs DC kohdalleen maahan. Merkitse wainiolla piste E, jossa seiväs yläpiste silmistä peittää tornin harjan. Nyt ovat kolmiot ECD, EBA yhtäkulmaiset keskenänjä ja siis mukaisesti (edell. §), seurana josta $EC : CD = EB : BA$. Jos mitataan wälit EC, EB ja korko DC, niin woipi werranto-laskennolla määrätä toron AB.

Muist. Jos ei linjalla pääse E-stä B-hen, niin woipi wälin EB löytää § 31 jälkeen.

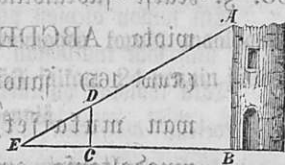
86. §. Esitään kartion-kannan kuutioala. (Kuv. 168).

Kartion-kanta ABDC saadaan niin, että kartio EAB leikataan aseman suuntaisesti poikki. Kartion-kanta tekee siis yhtä paljo, kuin koko kartion EAB ja leikatun ECD eroitus.

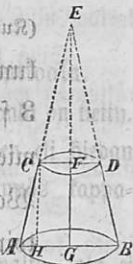
Saada kartion-kannan kuutio-ala, mitataan sen korko FG ja pohjajäde AG ja myös yläpinnan säde CF. Nyt ovat kolmiot AHC, AGE mukaiset, seurana josta $AH : HC = AG : GE$. Mutta AH, HC ja AG ovat pituutensa puolesta tietty (sillä AH on AG:n ja CF:n eroitus, ja CH on FG:n pituinen). Sentähden saadaan koko kartion EAB korko GE werranto-laskennolla.

Kerro nyt pohjapinta AB $\frac{1}{3}$ -lla GE-tä, niin lasitāt koko kartion kuutioalan. Kerro sitten pinta CD $\frac{1}{3}$ -lla EF-ää (EF on EG:n ja FG:n eroitus), niin saat eroitetun kartion kuutioalan.

Kuv. 167.

Kuv. 168.

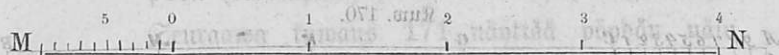
Ota viime tämä kuutioala edellisestä, niin on kartion-kannan kuutioala jääpä.

Esim. 1. Mitä on kartion-kannan kuutioala, kun korkeus on 6, pohjatestiö 4 ja yläpinnan testiö $1\frac{1}{3}$ tuumaa? $36,2844$ tuut. tuumaa.

Esim. 2. Voiastean testiö on sisäpuolen yläältä $2,4$ jalkaa, alaalta 2 jalkaa, ja korkeus $3,76$ jalkaa; paljoto voita se wetaa, kun joka t. t. tuuma painaa $1\frac{1}{3}$ luotia? 37 leiwisän, 6 naulan paitoilla.

Esim. 3. Kuinka monta kannua wetää soikko, joka sisäpuolen yläältä on kynnärän pituinen ja 14 tuuman lewyinen, pohjalta 18 tuumaa pittä ja $10\frac{1}{2}$ tuumaa lewää, ja hleensä 20 tuumaa korkeaa? $23,53$... kannua.

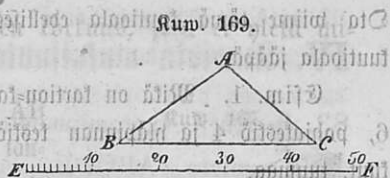
87. §. Jos kymmenpyhäliföllä (kuw. 113) antaa AC-n (jonka oikea pituus onfi kymmentuuma) merkitä yhden jalan, niin on joka kymmenes osa AC-tä yffi kymmentuuma. Pyhälifön joka mitta on nyt kymmenes osa niistä, joita ne oikeastaan merkitsewät, ja pyhälifkö sanotaan sentähden olewan pienennetty. Jos taas annetaan AC-n olla tangon, niin on joka kymmenes osa AC-tä yffi jalka, ja on niinmuodoin saatu 100 kertaa pienennetty pyhälifkö.

Samate jos tehdään suora viitwa MN $\frac{3}{4}$ niin pittä, kuin oikea kymmenpyhälifkö AB ja jaetaan MN samalla tapaa, kuin AB, niin saadaan pienennetty pyhälifkö, jonka jofainen mitta on $\frac{3}{4}$ oikeaa mittaa.

88. §. Kuwataan annettu kolmio pienennettynä. (kuw. 169).

Mitattaamme annetun kolmion sivut oikean pituusmitan jälkeen ja olkoon esim. yksi sivu 20, toinen 30 ja kolmas 18 kynnärää pittä.

Viivaa pienennetty pyhäliffo EF ja tee sen jälkeen sivu $BC = 30$, $BA = 20$ ja $CA = 18$ kynnärää. Silloin on kolmio ABC annetun kolmion mukainen, vaikka pienempi.

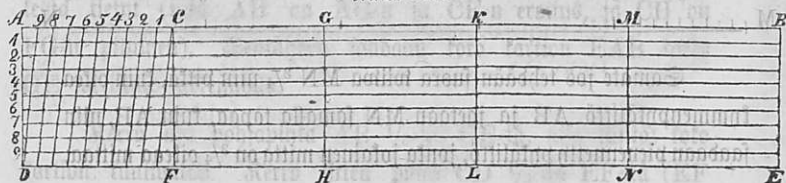
89. §. Kuwataan pienennettynä suoraviivainen säännötoin kuvio, mikä hyvänä.

Ja'a annettu kuvio kolmioihin ja mittaa niiden kaikkien sivut oikean pituusmitan jälkeen. Tee sitten pienennetty pyhäliffo ja kuvaa sen jälkeen kaikki kolmiot niin, että saavat saman tiloituksen keskenänsä, kuin annetuissa kuviossaki.

90. §. Jos kuvio, esim. niittu eli tarha, on tällä tavoin wainiolla mitattu ja tahdotaan tietää sen pinta-ala, niin älytään kohta, että kuvio paperilla tekee yhtä monta pienennettyä neliökynnärää eli tyynyin alaa, kuin kuvio wainiolla oikeata. Wainio-kuvion pinta-ala saadaan siis, jos lastemalla määrätään paperi-kuvioin pienennetyt pintamitat.

91. §. Wiivataan kertawa kymmenpyhäliffo. (Ruv. 170).

Ruv. 170.

S T

Witvaa ensin tawallinen, ystertainen kymmenphtäliffö AB. Wedä pisteistä A, B, kohtisuorat witwat AD, BE, kuinka pitkätki tahdot, kuinhan keskenänsä waan tulewat yhdenpituisiksi. Yhdistä DE, ja ja'a DE samalla tapaa, kuin AB. Ja'a AD ja BE kumpiki 10=neen yhtä suureen osaan, ja yhdistä wastakkaiset jakopisteet. Yhdistä vielä CF, GH, KL, MN ja wedä viimein suoria witvoja AC:n jakopisteistä wiistoon DF:n jakopisteisiin, niinkuin kutwaus näyttää, niin on kertawa phtäliffö walmiss.

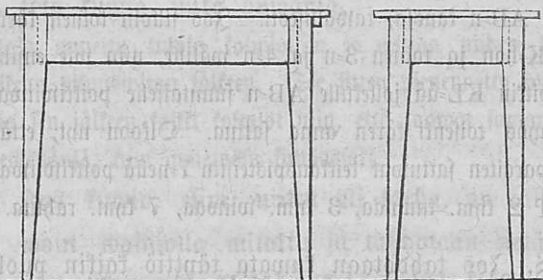
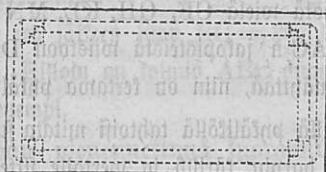
Jos nyt täällä phtälifföllä tahtoisi mitata suoran witwan ST, niin ota se ensin harpin kärillä ja wertaille sitten ystpuolisen phtäliffön AB:n kanssa, tawallisesti. Jos silloin toinen kärki sattuu esim. K:hon ja toinen 3:n ja 4:n wälille, niin wie ensimmäinen kärki pittin KL-ää jollekulle AB:n suuntaiselle poikkwitwalle, jollen myös toisenki kären anna sattua. Olkoon nyt, että harpin kätet paraiten sattuwat leikkauspisteisiin 7=nellä poikkwitwalla, niin on ST 2 kym. tuumaa, 3 kym. witvaa, 7 kym. rahtua.

92. §. Jos tahdotaan kuwata täyttiö kaikin puolin pienennettynä — kuwataan esim. pöytä, tehdä toinen senjälkeen samanlainen — niin ei ole kyllä yhdellä kuwaamisella, sillä wiivoja, jotka näkywät supistuneina, ei woi mitata saman phtäliffön jälkeen. Sentähden kuwataan kappale kolmialta: ensin tasan (yläältäpäin), sitten lappain (edestäpäin) ja viimein syrjin (siwusta). Seuraawa kuwaus 171 näyttää pöydän näin kolmaasti kuwattuna.

Saada tämän kaltainen kutwaus selkeämmäksi ja oikeaksi, on yleensä suostuttu antaa walon sädehtiä wasemman puolen hläpuolelta 45°=n kallistuksella; jonkatähden kappaleen kaikki oikean ja alapuolen särmit merkitään paksummilla witwoilla, ja taas kaikki

wasemman ja hläpuolen särjät, jotka ovat päiwää wästen, hienommilla. Samate merkitään saumat ja toisiensa peittämät osat pilkuilla. Waan jos kaffi kappalta peittää saman osan, niin jääpi se wiitvaamatta.

Kuw. 171.

Vainowirheitä:

Sivu 51	rivi 15	yläältä	seifoo;	wäin	lue:	wälin.
"	52	"	14	"	aCB	" aCb.
"	"	"	10	alaalta	setfontapaikka	" seifontapaikka.

Matematiikka
Lagerhamn

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 101 9290

X

